

Giáo Điểm Tin Mừng

- Dâng Hoa Lòng Thương Xót

*Chiều Chúa Nhật
1-5-2016, Đầu Tháng
Hoa, tại Giáo Điểm
Tin Mừng có gì lạ?*

Tìm trên bản

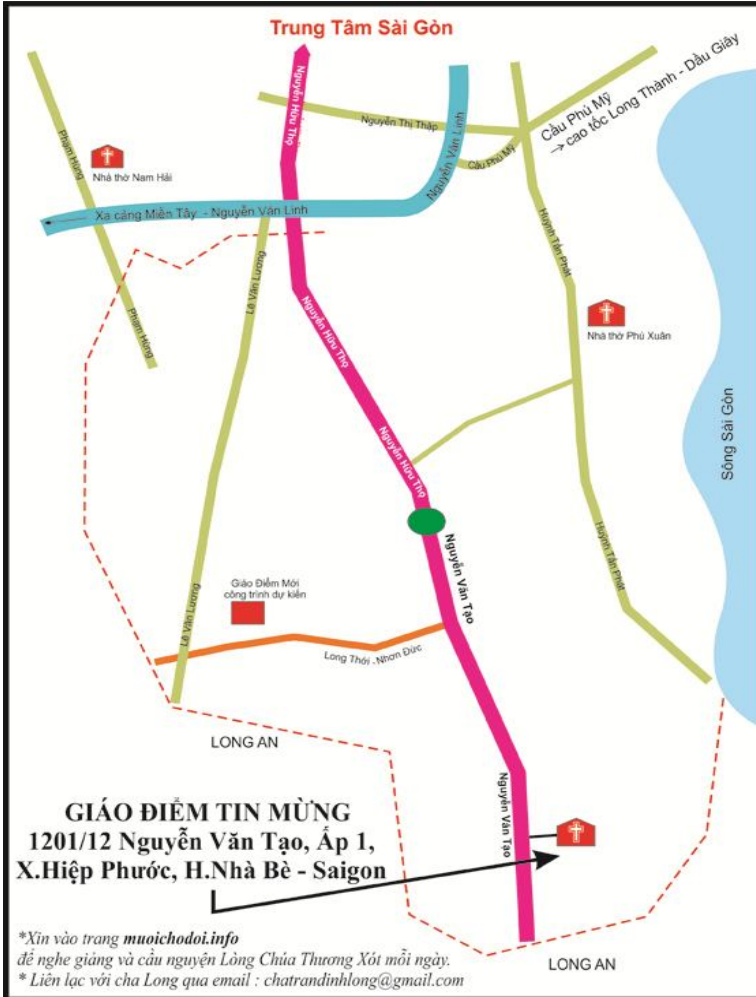
đồ thấy Giáo Điểm này nằm ở số 1201/12 Nguyễn Văn Tạo, Ấp 1, xã Hiệp Phước, huyện Nhà Bè, thuộc hạt Xóm Chiếu, vùng cực nam giáo phận Sài Gòn, giáp ranh tỉnh Long An, giáo phận Mỹ Tho.

Một địa danh xa lạ. Đây không phải là giáo xứ, chưa phải là giáo họ, mới chỉ là giáo điểm! Một điểm truyền giáo của giáo phận Sài Gòn. So về diện tích thì hạt Xóm Chiếu lớn nhất trong các hạt, nhưng số giáo dân lại khiêm tốn nhất. Cả một vùng rộng lớn 6 xã thuộc huyện Nhà Bè chỉ có một nhà thờ và một giáo điểm. Trong vòng 10 năm nay, khu vực Nam Sài Gòn đang phát triển rất nhanh rất mạnh. Cả một vùng dửa nước hoang vu dân cư thưa thớt, nay bỗng chuyển mình. Những tòa nhà cao ngất ngưỡng mọc lên như nấm. Những khu công nghiệp lôi kéo những người ở miền bắc miền trung về lập nghiệp, làm cho các khu dân cư càng ngày càng đông đúc. Trước sự phát triển nhanh đến chóng mặt đó của xã hội, phía giáo hội phải nghĩ ngay đến việc đáp ứng nhu cầu tâm linh cho những người di dân kéo đến vùng đất mới này. Có những người mục tử trăm trở về vấn đề này. Nhìn những tòa nhà đồ sộ vươn lên, lòng vẫn đau

TẬP SAN NHỜ MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 5 & 6/2016
HOA DÂNG MẸ - THÁNH TÂM LÒNG THƯƠNG XÓT

đầu mong có những ngôi thánh đường cũng vươn cao, để kêu gọi đoàn con tản mác khắp nơi lo toan bộn bề cơm áo gạo tiền, đến với lòng Chúa xót thương.

Giáo Điểm Tin Mừng được khai sinh từ nỗ lực này. Không đủ lực chen chân với những đại gia ở vùng

đất vàng, phải đi về miền quê hẻo lánh, heo hút, dân cư thưa thớt, cuộc sống còn thiếu thốn trăm bề, chưa phát triển. Thực ra chính Chúa chọn nơi này. Lòng Chúa Thương Xót phải khởi đi từ những nơi nghèo hèn, từ những con người lam lũ đầu tắt mặt tối, từ những con người bé nhỏ chẳng được ai quan tâm để ý chăm sóc. Người mục tử vẫn kiên trì gieo hạt giống Tin Mừng trên vùng đất khô cằn ngập mặn, để rồi có ngày Chúa gửi đến những mục tử khác tiếp tục công cuộc này, làm cho hạt giống lòng thương xót đâm chồi nảy lộc.

Chiều Chúa Nhật đầu Tháng Hoa, trên vùng đất khô cằn nắng cháy của Giáo Điem bồng trở những bông hoa năm sắc. Trên tay mỗi người đến tham dự buổi

Dâng Hoa Lòng Thương Xót là một chùm hoa với 5 sắc màu: hồng vàng xanh trắng tím. Từ trẻ em, bạn trẻ, đến người lớn, ai cũng hân hoan đến với Mẹ, để "Nhờ Mẹ đến với Chúa"...

Thưa Mẹ,

Chiều hôm nay chúng con đến Giáo Điem Tin Mừng để cùng nhau cử hành nghi thức “Dâng Hoa Lòng Thương Xót” trong năm Thánh Lòng Thương Xót. Chúng con đến đây không phải như người “đi xem” dâng hoa, không phải

là khán giả đi xem một buổi trình diễn, không đọc kinh ca hát dâng hoa một cách thụ động máy móc. Tất cả chúng con muốn hoà nhập vào những nghi thức đó. Mỗi người chúng con trầm lắng suy gẫm từng lời Kinh Kính Mừng và Chuỗi Kinh Lòng Thương Xót, cùng với mỗi màu hoa như mỗi chặng đường đời chúng con.

Mỗi màu hoa ấy cũng biểu trưng cho mỗi ơn gọi trong đời sống gia đình và xã hội. Màu Vàng là hình ảnh của những người cha, người chồng. Màu Xanh là hình ảnh người vợ, người mẹ. Màu Trắng là hình ảnh người con. Màu Tím là hình ảnh những bệnh nhân, và màu Đỏ tượng trưng cho các tội nhân.

Xin Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria qua buổi dâng hoa này cho mỗi người trong gia đình tập đổi mới cách ứng xử, đổi mới thái độ sống của mình với các thành viên trong gia đình, để cho "Lòng Thương Xót" có tiếng nói trong mỗi gia đình...

Tháng năm, tháng hoa dâng kính Mẹ Maria không chỉ dừng lại ở những nghi thức, hay những tình cảm hời hợt chóng qua bên ngoài. Nghi thức Dâng Hoa Lòng Thương Xót hôm nay phải để lại trong con và những người tham dự dấu ấn của lòng tín thác. Lòng sùng kính và yêu mến Mẹ không nhạt nhòa theo cánh hoa tàn úa, nhưng phải được thăng tiến và thể hiện qua đời sống yêu thương phục vụ để chúng con trở thành những người ra đi loan báo và làm chứng cho lòng thương xót của Chúa, theo gương Mẹ Maria. Chúng con sẽ âm thầm phục vụ như chị thánh Faustina đã viết:

"Tôi sẽ không để cho mắt người đời nhìn thấy những điều tốt lành tôi có thể thực hiện, bởi vì một mình Chúa sẽ là phần thưởng cho tôi."

Tôi sẽ như một nụ đồng thảo bé bỏng kín đáo giữa bụi cỏ, không làm đau bàn chân những ai dẫm lên, nhưng tỏa lan hương thơm và quên mình hoàn toàn, cố gắng làm vui lòng những ai chà đạp nó dưới chân" (Nhật Ký, 255)

Maria, con mong được là người con nhỏ bé trong vòng tay yêu thương của Mẹ. Con như đóa hoa mong manh trước bão táp cuộc đời, chỉ biết trợn niêm tín thác nơi Chúa và Mẹ, như Thánh nữ Faustina: *"Từ thời gian ấy, tôi luôn sống dưới áo choàng trinh khiết của Mẹ Thiên Chúa. Mẹ vẫn bảo vệ và dạy dỗ tôi. Bên cạnh Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ, tôi hoàn toàn được yên lòng. Bởi vì quá non nớt và thiếu kinh nghiệm, nên tôi nép mình vào lòng Mẹ như một con trẻ bé bỏng" (NK, 1097)*

Kết thúc buổi Dâng Hoa Lòng Thương Xót là Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót.

Ra về trên tay mỗi người cầm một đóa hoa 5 sắc, lòng hân hoan vui mừng vì lần đầu tiên được dự một buổi dâng hoa lạ lùng như thế. Mọi người cùng hòa nhịp, cùng chung tâm tình, cùng chung ước nguyện dâng lên Mẹ. Đó không phải là buổi "múa hoa" hay buổi "trình diễn thời trang" mà người đi dự thụ động như khán giả ngồi xem kịch, xem phim, rồi ra về chẳng còn chút dư âm, chẳng kín múc được ân phúc gì nơi lòng Chúa thương xót.

Giáo Điểm Tin Mừng
Tháng Hoa 2016

**Thiên Nguyên Tín Thác*
Bái Ái Tháng Hoa Dâng Mẹ

QUÀ DÂNG MẸ

Sáng sớm ngày 02 tháng 05, để làm quà dâng lên Mẹ trong tháng hoa, Năm Thánh Lòng Thương Xót, cha phụ trách đưa nhóm thiện nguyện Tín Thác cùng với các bạn ở Giáo Điểm đến thăm và tặng quà cho bà con nghèo vùng Cần Đước, Long An. Điểm đến là xứ Vạn Phước và Nha Ràm, thuộc hạt Đức Hòa, Giáo phận Mỹ Tho.

Hôm nay là ngày thứ 3 trong kỳ nghỉ lễ 4 ngày của cả nước, trên đường tấp nập người xe ào ạt đổ đến những khu vui chơi, giải trí, tham quan du lịch, còn

nhóm thiện nguyện đem "tình riêng bỏ chợ, tình người đa đoan", dâng thú vui riêng để đem niềm vui đến cho bà con nghèo ở vùng quê chẳng có gì có vui chơi trong những ngày nghỉ lễ, thậm chí họ cũng chẳng biết đó là ngày nghỉ lễ nữa. Đối với họ, ngày nào cũng như ngày nào, ngày nào cũng phải đi làm vất vả mới có miếng cơm manh áo. Nghỉ là đối!

Theo quốc lộ 50 xe đi vào ranh giới huyện Cần Đước, đường sá chật hẹp, gồ ghề lồi lõm, bụi mịt mù. Ngày nghỉ lễ, không thuê được xe, nhưng vẫn muốn đi làm bác ái, làm sao đây? Chúa gửi đến bác chủ xe 30 chỗ, xe này ngày thường chở học sinh, hôm nay được nghỉ lễ nên bác tài tình

nguyện phục vụ chuyến đi này. Xe cũ, không có máy lạnh, khi chạy phải mở tung hết cửa cho gió vào, bao nhiêu bụi đất đều cuốn vào trong xe, bởi vậy người nào cũng hít thở khói bụi mịt mù trong suốt đoạn đường khoảng 9 cây số, bụi phủ từ đầu đến chân, áo quần nhếch nhác.

Hai bên đường hoa phượng nở rộ báo hiệu mùa hè đến và cũng là mùa nắng gay gắt nhất của khu vực. Dân cư thiếu nước trầm trọng, ngay cả nước uống cũng rất khan hiếm. Đây là vùng ngập mặn, giếng tưới mùa này khô cạn, cây cối hai bên đường xơ xác, đất ruộng nứt nẻ, đồng khô cỏ cháy. Cảnh vật ở đây thấy không còn sức sống, vậy mà người dân vẫn cố tìm mọi cách để vượt qua mọi khó khăn để tồn tại. Có công bằng không, khi bà con ở đây thiếu thốn mọi thứ, trong khi nhiều nơi khác sống dư dật. Người sống ở thành phố xa hoa tráng lệ, cơm dư gạo thừa, ăn uống thừa mứa, có mấy ai biết quan tâm, biết nghĩ đến những người nghèo mà giảm bớt những tiêu xài phí phạm, nhất là trong các lễ hội đình đám, để giúp đỡ bà con khó khăn. Lòng thương xót vẫn còn hiếm quá!

Điểm đến đầu tiên là giáo xứ Vạn Phước, thuộc ấp Mỹ Tây, xã Mỹ Lê, Cần Đức, Long An. Bà con ở đây đa số là người tôn giáo bạn, chỉ một phần tư là người công giáo, là những người nghèo, già cả bệnh hoạn đời sống rất khó khăn. Quà trao tặng cho mỗi người chỉ có 10 kg gạo, một thùng mì, nước mắm, dầu ăn, bột ngọt... tuy không nhiều nhưng giá trị tinh thần rất lớn, làm cho mọi người có niềm vui, được an ủi vì được quan tâm.

TẬP SAN NƠI MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 5 & 6/2016
HOA DÂNG MẸ - THÁNH TÂM LÒNG THƯƠNG XÓT

Ngoài ra còn những món quà tinh thần không thể thiếu được trong mỗi chuyến công tác là sách, ảnh, tràng chuỗi, mân côi, tài liệu hướng dẫn cho bà con biết cầu nguyện lòng Chúa thương xót lúc 3g chiều mỗi ngày, và tặng máy nghe 500 bài giảng lòng Chúa thương xót cho những người già, người bệnh không đến nhà thờ được để họ được

nghe Lời Chúa hằng ngày.

Trong số người đến nhận quà, có một người nhìn trên ngực áo thiện nguyện viên, thấy chữ "Thiện Nguyện Tín Thác". Người ấy theo đạo Phật, dịch nghĩa 4 từ ấy như thế này: Thiện Nguyện là tự nguyện làm công tác từ thiện. Còn Tín Thác: tín là tin, thác là chết. Sống tin vào Chúa, chết về với Chúa. Sống là tin vào quyền năng và lòng thương xót của Chúa, đến lúc chết lại về với lòng thương xót của Chúa, về hưởng hạnh phúc bên Chúa. Quả đúng như thế, người Phật Tử đã chỉ cho thấy rõ chân lý này.

Giáo xứ Vạn Phước được thành lập từ năm 1880, đến nay đã được 136 năm. Hạt giống đức tin được gieo vào vùng này hơn 100 năm, nhưng đến nay tỷ lệ mới chỉ là 1/50, trong 50 người sống ở đây mới có 1 người Công Giáo. Hạt giống gieo vào lòng đất đã khó rồi, nhưng khi mọc lên, việc chăm cho lớn và làm cho nảy sinh bông trái càng khó hơn nhiều. Sức con người không thể làm được, nhưng phải cộng

tác với ơn Chúa bằng đời sống chứng nhân. Chính qua cuộc sống của người có Đạo sẽ lôi cuốn người ta đến với Chúa hay xa rời Chúa.

Cha xứ Vạn Phước, 68 tuổi, vừa được chuyển từ giáo xứ Bắc Hòa về đây hơn 2 tháng. Một sự trùng hợp ngẫu nhiên. Hôm nay kỷ niệm 40 năm thụ phong linh mục của cha, trước lúc phát quà, có nhóm đại diện xứ Bắc Hòa đến chúc mừng với 3 nhóm thiếu nhi dâng hoa lên Mẹ trong ngày đầu tháng hoa để cầu nguyện cho cha xứ. Trước đài Đức Mẹ ngoài trời, giữa trưa hè nắng cháy, bà con đi lãnh quà được hiệp thông trong câu ca tiếng hát điệu múa dâng hoa lên Mẹ, khấn cầu lòng Chúa thương xót. Tình cảm cha con trào dâng qua những giọt nước mắt. Các em vừa dâng hoa vừa lấy tay gạt nước mắt. Đây là những giọt nước mắt thương nhớ cha, một người mục tử đã bao năm hy sinh cho đàn chiên. Cha xứ cũng ứa nước mắt, nghẹn ngào không nói nên lời.

Sau khi dâng hoa, những món quà từ lòng thương xót được nhanh chóng trao tận tay bà con ngay tại Đài Đức Mẹ, để kịp đến điểm tiếp theo là giáo xứ Nha Ràm, cách 9 km, thuộc xã Tân Trạch, Cần Đức.

Vượt qua chặng đường gian khổ đang sửa chữa gập gềnh, hứng trọn nắng bụi mịt mù, nhóm thiện nguyện đến được ngôi nhà thờ Nha Ràm. Đây là ngôi nhà thờ đầu tiên của tỉnh Long An, có lịch sử 214 năm. Được xây cất từ năm 1802 thời vua Gia Long. Trải qua 2 cuộc chiến, ngôi nhà thờ cũng bị chiến tranh tàn phá 2 lần. Lần sau cùng mới cất, chưa kịp khánh thành đã bị bom đạn làm tan nát. Mãi đến năm 1997, cha sở mới cho xây cất lại ngôi nhà thờ hiện hữu trên nền móng cũ bằng cột kèo của ngôi nhà thờ cũ còn sót lại với diện tích 8m x 15m.

TẬP SAN NƠI MẸ ĐẾN VỚI CHÚA – THÁNG 5 & 6/2016
HOA DÂNG MẸ - THÁNH TÂM LÒNG THƯƠNG XÓT

Tuy có bề dày lịch sử trên 200 năm, nhưng con số người theo đạo còn rất ít. Người mục tử chăm sóc giáo xứ chu vi 10 cây số, với 204 giáo dân trên tổng số 10 ngàn dân của 3 xã huyện Cần Đước. Câu hỏi được đặt ra là làm sao để cho những người lương dân đón nhận Tin Mừng mặc dù hạt giống đã gieo trên 200 năm. Khi nào khi nào mới có mùa bội thu? Nét nhăn trở vẫn hằn trên khuôn mặt sạm đi vì nắng cháy của người mục tử trên giáo điền vùng sâu!

Trời trưa nắng gắt gay nhưng người dân vẫn kiên nhẫn đứng đợi để lãnh quà của lòng

thương xót. Phần lớn họ là những người già còn trụ lại coi nhà, coi con, coi cháu. Họ là nông dân nhưng không có đất cày ruộng. Họ phải làm mướn trên chính mảnh đất họ đã bán cho các công ty rồi. Những người trẻ trong xứ đã bỏ lên thành phố kiếm công ăn việc làm trong các xí nghiệp. Giáo xứ càng xơ xác khi nắng hạn khắc nghiệt, dân thiếu nước trầm trọng, phải mua 125000 đồng một mét khối nước. Nước mặn lấn bờ đến 70 km. Dòng sông Cừ Long nguồn

nước vô tận của đồng bằng bây giờ cũng cạn kiệt vì bàn tay con người can thiệp vào phá hủy sự cân bằng của thiên nhiên. Giòng kênh bên nhà thờ khô cạn, đáy nứt nẻ, chơ vơ con thuyền nằm phơi nắng. Con người không có lòng thương xót ngay cả với thiên nhiên. Họ làm tất cả chỉ vì lợi ích cá nhân, lợi ích nhóm. Chỉ người dân nghèo là phải gánh chịu trăm phần khổ cực.

12g trưa, trong căn nhà nguyện nhỏ nóng, cha linh hướng cùng với cả nhóm quỳ giang tay lần chuỗi lòng thương xót. Xin cho có nhiều "thợ gặt lành nghề" dẫn thân đến các giáo điểm để thắp lên ngọn lửa của lòng thương xót. Xin cho cuộc sống của những người tin Chúa nên ánh sáng dẫn đưa mọi người đến với Chúa.

Chìm trong chuỗi kinh, văng vẳng đâu đây lời Chúa Giêsu nói với chị thánh Faustina, và dường như cũng đang nói với các mục tử, nói với mỗi người:

"Hỡi ái nữ của Ta! Con hãy nói cho các linh mục về Lòng Thương Xót khôn lường của Ta. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Ta, kêu gào đòi được phun phát. Ta muốn trào đổ mãi cho các linh hồn; trái lại, các linh hồn lại không muốn tin vào lòng nhân lành của Ta" (NK, 177)

"Con hãy đọc không ngừng chuỗi kinh mà Ta đã dạy cho con. Bất cứ ai đọc chuỗi kinh này sẽ nhận được Lòng Thương Xót bao la trong giờ lâm tử.

Các linh mục hãy giới thiệu chuỗi kinh ấy cho các tội nhân như niềm trông cậy sau cùng cho ơn cứu rỗi.

Một tội nhân dù chai đá cứng lòng đến mấy, nhưng nếu đọc chuỗi kinh này, dù chỉ một lần duy nhất mà thôi, cũng sẽ nhận được ơn thánh do lòng lân tuất vô cùng của Ta.

Ta ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng Thương Xót vô cùng của Ta.

Ta khát khao ban tràn những ân sủng khôn lường cho những linh hồn tín thác vào Lòng Thương Xót của Ta." (NK, 687)

và tiếng Mẹ phán dạy qua thánh Faustina cũng vang vọng:

“Linh hồn nào trung thành vâng theo những soi động của ơn thánh Thiên Chúa sẽ làm đẹp lòng Người biết bao!

Mẹ đã ban Đấng Cứu Độ cho thế giới; phần con, con phải nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la của Người, và chuẩn bị cho thế giới tiếp đón Người đến lần thứ hai. Người không đến trong tư cách Đấng Cứu Thế nhân lành, nhưng trong tư cách một Thẩm Phán Chí Công.

Ôi khủng khiếp thay ngày ấy! Ngày đã được xác định là ngày của phép công thẳng, ngày của cơn nghĩa nộ Thiên Chúa. Các thiên thần còn phải run giùng trước ngày ấy.

Con hãy nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành vô biên của Chúa trong khi vẫn còn thời giờ ban phát Lòng Thương Xót. Nếu lúc này con im tiếng, con sẽ phải trả lễ với vô số linh hồn trong ngày kinh hoàng ấy.

Con đừng sợ hãi gì. Hãy trung thành cho đến cùng” (NK, 619)

Đó có phải chăng là lời Mẹ nhắn nhủ với người mục tử đang dần thân tại Giáo Điểm Tin Mừng trong Tháng Hoa Năm Thánh Lòng Thương Xót?

*Nhóm Tín Thác Mỹ Tho
Mùa Hoa Nắng 2016*

**Thiên Nguyên Tín Thác*

Dâng lễ và Bác Ái Mừng Đại Lễ LCTX

MỪNG ĐẠI LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT - CÁCH THỨC MỚI

Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót trong Năm Thánh Lòng Thương Xót, nhóm thiện nguyện Tín Thác đi đâu và làm gì? Năm trước nữa đến tặng quà và dâng lễ với các em học sinh nghèo, gia đình khó khăn ở Củ Chi- GP Phú Cường. Năm vừa rồi đến chia sẻ và dâng lễ với anh chị em ở trại phong cùi Bình Minh- GP Xuân Lộc.

Còn năm nay nhóm đi đâu, làm gì để việc cử hành Đại Lễ LCTX trong Năm Thánh LTX có một ý nghĩa đặc biệt. Nếu việc tôn vinh Lòng Chúa Thương Xót chỉ dừng lại ở những hình thức rầm rộ lễ nghi linh đình thôi thì chưa

đủ, và chưa thực hiện đúng lời dạy của Chúa Giêsu qua chị Thánh Faustina là phải thỉnh cầu Lòng Thương Xót, thực hành Lòng Thương Xót và Tín Thác vào Lòng Thương Xót Chúa. “*Ngay cả đức tin mạnh nhất cũng vô dụng nếu không có việc làm kèm theo*” (NK,742). Chúa còn nhấn mạnh: “*Những ai không thực hành việc gì cả, thì kẻ ấy chẳng đáng được Ta thương xót vào ngày phán xét*” (NK,1317).

Điều mà nhóm thiện nguyện Tín Thác trân trọng nhất là phải làm sao cho Lòng Chúa Thương Xót được lan tỏa đi càng xa càng tốt, đến những vùng sâu vùng xa, những góc ngách, góc khuất của cuộc sống. Nơi đó những người dân vừa nghèo về đời sống vật chất, vừa thiếu thốn của ăn tinh thần. Họ đang cần lắm sự chia sẻ của những cộng đoàn LTX, như là một hình thức để thực hành Lòng Thương Xót và cũng là một cách loan truyền Lòng Thương Xót cụ thể và thiết thực nhất: "Con hãy làm bất cứ việc gì trong khả năng của con, để phổ biến việc tôn sùng Lòng Thương Xót của Ta, thì Ta sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của con".

Sáng Chúa Nhật 03/04/2016, niềm vui ngày Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót rạo rức trong tim mỗi thiện nguyện viên Tín Thác. Cả nhóm đã làm tuần cửu nhật trước Đại Lễ kính Lòng Chúa Thương Xót để cầu nguyện cho thế giới được ơn hoán cải đón nhận Lòng Thương Xót của Người.

Thoát khỏi đô thị ồn ào náo nhiệt, những người thiện nguyện chọn cách mừng Đại Lễ trong âm thầm lặng lẽ bằng cách thực hành Lòng Thương Xót với những anh em nghèo khổ vùng sâu vùng xa là giáo điểm Thới Long Xuân, giáo điểm Phong Điền thuộc giáo xứ Thới Thạnh, giáo phận Cần Thơ.

5 giờ sáng xe chuyên bánh mang theo lòng nhiệt tình và những món quà của cộng đoàn Lòng Chúa Thương Xót, người góp của, người góp công, người góp lời cầu nguyện qua những chuỗi kinh Lòng Thương Xót, kinh Mân Côi. Chính nhờ sự hiệp thông trong lời cầu nguyện, những hy sinh, đau khổ của anh chị em cộng đoàn lòng thương xót ở khắp nơi mà Chúa gìn giữ ngọn lửa Lòng Thương Xót trong trái tim mỗi thiện nguyện trong suốt thời gian thử thách nghiệt ngã để hôm nay ngọn lửa ấy được bùng lên.

Đường xa, ngồi bên nhau ôn lại những kỷ niệm suốt chặng đường dài loan truyền Lòng Thương Xót, thầy trò không khỏi ngậm ngùi với biết bao thăng trầm, biết bao đau khổ, đắng đót trong hành trình loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Hơn 3 năm qua, nếu Chúa không ra tay gìn giữ, nâng đỡ thì sức người chẳng chịu nổi, cũng tan đàn sẻ nghé như các tông đồ lúc Chúa bị đóng đinh mà thôi. Có người đã bỏ cuộc, thậm chí còn quay lưng lại với anh em mình. Có người đã tìm mọi cách chống phá lại công cuộc này. Có người đã trở mặt làm khó dễ, làm nản lòng những người thiện nguyện. Trải qua bao thống khổ đắng đót, càng cảm nhận rõ hơn về một Thiên Chúa đầy quyền năng và giàu Lòng Thương Xót. Nhóm thiện nguyện Tín Thác chỉ biết đáp lại lời mời gọi “Hãy ra đi loan báo và làm chứng cho Lòng Thương Xót của Chúa cho mọi người ở khắp mọi nơi”. Cứ ra đi, cứ lên đường, cứ rao giảng như thánh Phaolô "khi thuận lợi cũng như khi không thuận lợi", mặc cho những chống phá cản lối, mặc cho thiên hạ đàm tiếu khen chê, mặc cho người đời khinh chê sỉ nhục...

Miền man hồi tưởng về chặng đường gian khổ đã qua, sau hơn 3 tiếng đồng hồ xe đi vào con hẻm nhỏ hơn, nhà cửa thưa thớt, hai bên đường bụi lau sậy và dừa nước mọc um tùm. Khi đến những cây cầu gỗ nhỏ hẹp chông

chênh, cả nhóm phải xuống đi bộ vì sợ cầu sập! Qua tới đầu cầu bên kia, bắt gặp một cây phượng vĩ với những chùm hoa đỏ rực một góc trời như tấm lòng của người dân nghèo nơi đây đang rộn ràng đón chào nhóm thiện nguyện, và đón nhận ơn phúc Chúa ban trong ngày Đại Lễ kính Lòng Chúa Thương Xót.

9 giờ xe đến giáo điểm Thới Long Xuân, đã thấy bà con tề tựu đông đủ. 5 năm trước, nhóm thiện nguyện đến đây chia sẻ bác ái và loan truyền Lòng Chúa Thương Xót, giáo điểm Thới Long Xuân còn như

một đứa trẻ mới lọt lòng, non nớt, được nuôi dưỡng trong lòng giáo hội dưới sự chăm sóc của người mục tử luôn đêm ngày trần trở cho đoàn chiên còn lạc bầy xa Chúa. Lúc đó giáo dân còn thưa thớt lắm, nhà nguyện chỉ là một cái chòi nhỏ giữa bãi đất trống hoang sơ. Hàng tuần cha xứ phải cho xe đi khoảng 10-20 km đón bà con đến Thới Long Xuân dự lễ, học giáo lý, cho họ ăn trưa, rồi đưa họ về tới nhà.

Lòng Chúa Thương Xót được tỏ hiện nơi những người mục tử có lòng thương xót, thực sự chăm lo cho đàn chiên của mình. Nếu những người mục tử không có tấm lòng thương xót như tấm lòng của Chúa Giêsu thì chắc chắn đàn chiên cứ mãi bơ vơ lạc loài. Nếu những mục tử chỉ biết lo cho bản thân mình, chỉ ở nhà cao cửa rộng, chỉ đi xe hơi, chỉ ở máy lạnh, chỉ thỏa mãn tất cả những tiện nghi cho mình, rồi ngại khó, ngại khổ, sợ đói, sợ khát, sợ đủ thứ, thì không bao giờ con chiên thấy được lòng thương xót của Thiên Chúa, không bao giờ quy tụ được đàn chiên tản mác khắp nơi, và sẽ không có được một giáo điểm như ngày hôm nay. Giáo hội đang cần và rất cần những mục tử mạnh dạn dẫn thân mở các giáo điểm, tình nguyện đến các giáo điểm để đem Tin Mừng đến cho người nghèo.

Đức Thánh Cha Phanxicô kêu gọi các mục tử hãy dẫn thân ra vùng ngoại biên, ra khỏi "lũy tre làng" an toàn khang trang sang trọng của nhà thờ nhà xứ, để đến những vùng sâu vùng xa, vùng mà "dân còn đang ngồi trong bóng tối" chưa nhận biết Chúa, chưa có ai đến nói cho họ về Chúa. Cánh đồng truyền giáo mênh mông bát ngát, khó khăn gian khổ thử thách chờ đón, chứ không phải vũng lợng kèn trống tiệc tùng đón đưa. Lời kêu gọi của vị cha chung được mấy người mục tử đón nhận? Có được bao nhiêu mục tử dám bỏ nơi trị vì yên ấm mà đi mở giáo điểm, dẫn thân đến các giáo điểm?

Nhờ có những người mục tử có lòng thương xót mà hoa trái Lòng Chúa Thương Xót đã trở sinh. Ngôi nhà nguyện nhỏ bé ngày xưa giờ đã thành ngôi nhà thờ rộng rãi, tuy vẫn còn thô sơ. Các dãy đất trống giờ đã mọc lên các phòng giáo lý. Số người được ơn quay trở lại khá đông, hôm nay những người đang học giáo lý dự tòng ngồi chật cả nhà thờ.

Món quà Đại Lễ, thiện nguyện viên Tín Thác gửi tặng những người dân nơi đây là ảnh, sách, chuỗi mân côi, chuỗi lòng thương xót, CD, và máy nghe 500 bài giảng Lòng Chúa Thương Xót. Mọi người sốt sắng tham dự Đại Lễ kính Lòng Thương Chúa Xót do cha linh hướng chủ tế. Trong thánh lễ hôm nay, những người tham dự hội đủ điều kiện được lãnh ơn Toàn Xá, được trở thành một tạo vật mới trắng tinh, như một Phép Rửa Tội thứ hai, nhờ máu và nước từ Trái Tim Chúa Giêsu đổ ra rửa sạch mọi vết nhơ tội lỗi, xóa bỏ mọi hình phạt. Ôi ơn phúc thật lớn lao trong ngày Đại Lễ này.

Sau thánh lễ, niềm vui nối tiếp niềm vui, mỗi người dân được nhận một phần quà gồm 10kg gạo, 1 thùng mì, nhu yếu phẩm và 1 trái bóng to đẹp. Người trao, kẻ nhận ai cũng nở trên môi nụ cười. Không khí ngày Đại Lễ thật tung bừng và rộn rã, không phải ở hình thức bên ngoài, niềm vui thật sâu sắc đến từ bên trong tâm hồn mỗi người, vì người trao cũng như kẻ nhận đều cảm nhận được Lòng Thương Xót của Chúa trong tim mình qua hành động yêu thương bác ái sẻ chia. Một hình ảnh thật đẹp, là dù rất đông người nhận quà, nhưng bà con ở giáo điểm Thới Long Xuân xếp hàng trật tự không chen lấn, người tàn tật, người già trẻ em và phụ nữ có thai được ưu tiên nhận trước. Dù là vùng sâu vùng xa, nghèo khó, nhưng bà con ở đây có những biểu hiện thật văn minh lịch sự.

Sau khi trao tặng 300 phần quà tại giáo điểm Thới Long Xuân, trời đã trưa nắng, nhóm thiện nguyện vội vàng

đi chuyên đến giáo điểm Phong Điền để trao 100 phần quà cho bà con nghèo nơi đây.

Phong Điền là một giáo điểm khá mới mẻ, hình thành 3 năm nay nhưng mới được phép dâng thánh lễ khoảng 3 tuần nay thôi, như một đứa trẻ mới ra đời cần được che chở và chăm sóc của rất nhiều người. Hoa tiêu dẫn đường đưa nhóm men theo con đường mòn cây cối um tùm. Đi xuyên qua lùm cây, đến nơi gọi là giáo điểm Phong Điền! Đó chỉ là một cái chòi nhỏ, mượn sân của bà con gần đó, dựng tạm bằng vài cây cột kèo đơn sơ mái lá.

Tại nơi hoang sơ này toát lên một hình ảnh thật đẹp, đó là vị linh mục với mái tóc hoa râm đang sử dụng máy chiếu để giới thiệu cho giáo dân về lịch sử Lòng Thương Xót Chúa từ chị Thánh Faustina đến Đại Lễ Kính Lòng Thương Xót Chúa. Cái nắng nóng buổi trưa như tan biến, lòng chúng tôi như được tưới mát bởi những hình ảnh đẹp và quý hiếm này. “Con hãy nói với các linh mục của Ta rằng: Kẻ tội lỗi chai đá cứng lòng sẽ ăn năn sám hối khi nghe các Ngài nói về lòng thương xót khôn dò của Ta bày

tỏ với họ. Những linh mục nào rao giảng và tán dương lòng thương xót của Ta, sẽ được ân thưởng một thần lực kỳ diệu, Ta sẽ xúc dầu những lời của các ngài, và đánh động tâm hồn những ai khi nghe lời các ngài rao giảng” (NK,1521). Như cá gặp nước, nhóm thiện nguyện ùa đến gửi tặng món quà từ Lòng Chúa Thương Xót là ảnh, sách, chuỗi, CD, mỳ nghe 500 bài giảng Lòng Thương Xót. Niềm vui hiện rõ trên khuôn mặt của các cụ già móm mém “Cám ơn các cô, các cậu nhiều lắm nhé!” Đám con nít có niềm vui là trái bóng to đùng, màu sắc rực rỡ.

Tạm biệt bà con giáo điểm Phong Điền, nhóm nhanh chóng thẳng tiến đến giáo xứ Thới Thạnh để trao 100 phần quà cho bà con nghèo khó nơi đây. Dùng bữa trưa đạm bạc, mà như được thưởng thức sơn hào hải vị vì bụng ai cũng đói meo. Chợt nhớ lời bài hát: “Ngày nào mang nỗi đau, tôi mới hiểu nỗi đau là gì. Ngày nào trong khát khô, tôi mới hiểu phận người ăn xin. Cần một ly nước thôi. Cần một bát cơm voi. Chờ đợi bàn tay ai đó đưa ra...” Nghĩ tới đây cổ họng bỗng nghẹn đắng khi có những nơi mừng lễ với tiệc tùng linh đình, cờ xí, trang trí tươm tươm biết bao nhiêu. Những bữa tiệc mừng lễ ấy, người dân nghèo có được hưởng gì không, hay chỉ dành cho các bậc vị vọng, chức sắc, ân nhân nhiều tiền lắm của. Khi ăn uống ê hề tiểu tốn bạc tỉ cho lễ hội rước sách đình đám, họ có nghĩ đến những người dân nghèo khôn khổ thiếu ăn thiếu mặc không? Chúa có được vinh danh trong những tổ chức như thế không? Người tham dự Đại Lễ có kín mức được gì nơi suối nguồn lòng Chúa Thương Xót không? Những lễ hội không có Chúa như thế thật đáng buồn và tẻ nhạt...

Cha xứ ngậm ngùi chia sẻ quá trình gây dựng các giáo điểm. Cha đi xin ân nhân đóng góp cho công việc truyền giáo thì chẳng ai mặn mà gì, họ nói nếu xây dựng

nhà thờ thì họ sẽ đóng góp nhiều hơn, chứ còn đóng góp cho việc truyền giáo, cho các giáo điểm thì họ không hào hứng, thấy mông lung, không thấy được vinh danh. Thật đáng buồn! Nếu không lo xây dựng đền thờ tâm hồn con người, không quy tụ được những con chiên còn lạc bầy về với đoàn chiên của Hội Thánh thì những ngôi nhà thờ xây dựng nguy nga đồ sộ phỏng ích chi. Năm năm trước, nơi đây chỉ là những mái tôn, chỉ là những sườn sắt, chỉ là đất cát gió bụi. Năm năm sau trở lại, là một ngôi nhà thờ khang trang rộng rãi chắc chắn, tít hữu ngòi chật kín nhà thờ. Ngôi nhà thờ này là một chứng tích của Lòng Chúa Thương Xót...

3 giờ chiều, Thánh Lễ Mừng Kính Lòng Chúa Thương Xót được cử hành tại giáo xứ Thới Thạnh. Thông điệp Chúa muốn trao gửi cho mỗi người dân nơi đây là “Chúa yêu anh, Chúa yêu chị, và Chúa cũng yêu tôi nữa”. Chúa yêu tất cả mọi người, không kể giàu nghèo sang hèn, lương dân và công giáo. Chúa xót thương không chỉ bằng lời nói mà bằng hành động cụ thể là ơn phúc Ngài tuôn đổ trên con cái của Ngài qua Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót. Chúa xót thương ta nhiều lắm, qua bao nhiêu khổ cực,

gian khổ cay đắng vẫn có Ngài ở bên. Chúa không bỏ rơi bất cứ một ai nếu ta trọn niềm tín thác vào Ngài. Nghĩ đến đây tự nhiên sao mắt cay xè, lòng rộn lên một niềm vui lớn lao khó tả.

Sau thánh lễ, niềm vui Đại Lễ như được nhân đôi, khi nhóm thiện nguyện trao tận tay 100 phần quà của Lòng Chúa Thương Xót cho bà con có hoàn cảnh khó khăn tại vùng này, cả lương dân và công giáo. Đa số là những người dân nghèo, tàn tật, làm những nghề tầm thường nhất trong xã hội. Bác Lợi, 45 tuổi, làm nghề lượm ve chai, chật vật sống qua ngày vì bị khuyết tật từ nhỏ. Bác Hoa, 65 tuổi, bán vé số. Hàng ngày bác rong ruổi khắp làng trên xóm dưới đội nắng đội mưa mong bán được vài tấm vé số kiếm đồng lời ít ỏi trang trải cho cuộc sống gia đình. Nhìn thân hình đen nhũi còm cõi của bác Nhài, 59 tuổi, làm nghề lượm ve chai, cho thấy cuộc sống của bác rất vất vả và khổ cực. Một thiện nguyện nhanh nhẹn chạy lại gần lại một người phụ nữ gầy gò, chỉ còn một tay, mang dùm chị món quà. Chị tên là Hoàng, cụt tay, bán vé số, 62 tuổi, theo đạo Phật. Chị rung rung nước mắt kể nhà neo đơn chỉ có một vợ và một chồng. Từ ngày lập gia đình, anh chồng đau liên miên, bệnh lao phổi, rồi bệnh hen suyễn, đang nằm viện. Chị ngậm ngùi cho biết ngày nào cũng phải đi làm, không làm thì không có ăn, và không có tiền mua thuốc cho chồng. Nhiều lúc chị buồn lắm, tuyệt vọng, cùng quẫn muốn chết. Chị rung rung nước mắt nói món quà này có thể giúp cho gia đình ăn được 10 ngày: “Ông xã tôi về mà thấy tôi có quà nhiều thế này chắc ông mừng lắm!...” Nuốt cục đắng vào trong, không ngờ món quà nhỏ này đối với người dân nghèo lại to lớn đến vậy. Mang giúp chị món quà ra tới đầu đường, tính toán một chiếc xe ôm để chở chị về nhà, may thay có một

thanh niên đi tham dự thánh lễ về, anh tình nguyện đưa chị tới tận nhà.

5 giờ chiều, tạm biệt bà con xứ Thới Thạnh lên đường về Sài Gòn. Mặt trời đỏ rực một góc trời. Những cánh đồng lúa xanh mơn mớn như báo hiệu một mùa gặt bội thu. Cảnh sắc đất trời giao hòa chợt nghĩ đến mùa gặt bội thu của Lòng Chúa Thương Xót. Hôm nay, nhóm thiện nguyện Tín Thác đi đến mọi miền để gieo rắc hạt giống Lòng Thương Xót vào trong tim mỗi người, để sau này sẽ trở sinh bông trái. Dù có vất vả gian nan đây, vì không mùa gặt nào không phải trả giá bằng mồ hôi nước mắt, có khi bằng máu nữa, nhưng có vất vả thì hạt gạo thu được mới đáng quý và đáng trân trọng.

Mùng Đại Lễ Lòng Chúa Thương Xót, không có rước sách, cờ quạt trống phách linh đình, không có những buổi trình diễn múa máy nhảy nhót nặng hình thức, không có những bài báo cáo dài lê thê kể lể công đức, không có tiếng vỗ tay tung hô chúc tụng nhau, và cũng không có tiệc tùng cúng bìa rôm rả. Một cách thức Mừng Lễ mới, đó là đem dấu chân lòng thương xót đến cho bà con nơi vùng quê nghèo với những món quà của lòng thương xót, rồi cùng nhau dìu mình vào đại dương Lòng Chúa Thương Xót qua chuỗi Kinh Lòng Thương Xót, qua thánh lễ. Xa xa đàn cò trắng bay về tổ ấm sau một ngày kiếm ăn vất vả cực nhọc, thiện nguyện Tín Thác như được tựa vào lòng Chúa sau một ngày mệt nhọc với cách thức mới mừng Đại Lễ. Phó thác cho Chúa giây phút hiện tại và tương lai của công cuộc loan truyền Lòng Thương Xót, mọi lo lắng tan biến, để lại trong mỗi người một niềm vui nhẹ nhàng thanh thoát và sâu lắng, vì đã tìm ra được cách thức mới Mừng Đại Lễ...

Người đồng hành

Nhóm Tín Thác Cần Thơ 2016

*Phút cầu nguyện bên Mẹ

MẸ VÀ HOA

Lạy Mẹ Maria, Mẹ là Mẹ của chúng con. Mẹ xinh đẹp rạng ngời hơn muôn vàn sắc hoa. Ôi, làm sao diễn tả được tình Mẹ bao la như cả một trời sao sáng, muôn trùng rộng lớn hơn cả đại dương...

Mẹ ơi, Mẹ là nguồn suối ngọt ngào, êm đềm dịu mát như sương mai. Chúng con là những bông hoa bé mọn mong được tắm mình trong giòng suối ngọt ngào ấy. Mong được giọt sương tình yêu của Mẹ thấm đượm trên cuộc đời chúng con, để chúng con như cây rừng kia được biến đổi từ cần cỗi trở nên non mượt xanh tươi.

Tháng hoa lại về, chúng con dâng Mẹ những đoá hoa lòng đơn sơ, nhỏ bé; những đoá hoa đã được Mẹ nâng niu chở che nhưng giờ đã tá toi trước phong ba bão táp cuộc đời. Xin Mẹ nhận lấy những đứa con hư quay về bên Mẹ, và cho chúng con biết noi gương Mẹ, sống xứng đáng là con Mẹ.

*** Dâng lên Mẹ những bông Hoa Trắng.** Màu trắng trong tinh khiết tựa tấm áo trắng được khoác lên mình chúng con ngày lãnh nhận bí tích Rửa Tội. Tấm áo trắng đó giờ đây đã hoen úa nhiều, đã nhuốm bụi thời gian. Chúng con đã lỗi lầm, đã để cho tội lỗi làm vẩn đục tâm hồn. Giờ đây xin dâng lên Mẹ với cõi lòng tan nát khiêm cung của chúng con. Xin Mẹ vui nhận và nâng đỡ tâm hồn yếu đuối mỏng dòn của chúng con. Xin máu và nước từ nơi trái tim đầy lòng thương

xót của Đức Giêsu Con Mẹ tẩy sạch và thánh hoá để chúng con được sống trong vòng tay hiền dịu của Mẹ.

*** Dâng lên Mẹ những bông Hoa Hồng** khoe sắc. Màu Đỏ hồng của những chiếc áo Thiện Nguyện, màu của sự Tín Thác mà chúng con khoác lên mình khi dẫn thân phục vụ trong những chuyến công tác bác ái. Màu của biểu hiệu của tình yêu ngọt ngào và nồng thắm. Tình Mẹ dành cho con thật ngọt ngào biết bao. Tình Chúa yêu con mệnh mông không bến bờ. Tình yêu diệu vời đó đã không được con đón nhận với cả tấm lòng. Nhiều lần con đã xa rời tình Chúa, đã quay lưng lại tình Mẹ. Con đã chạy theo bóng hình phù du, bị cuốn hút vào những ảo ảnh cuộc đời. Cuối cùng thì trái tim tan nát, vỡ vụn. Con chẳng nhận được tình yêu nào chân thật. “Thế gian chỉ là hư vô mà thôi”. Hôm nay con quay về bên Mẹ, dâng lên Mẹ những cánh hồng nát tan tả tơi. Xin Mẹ vui nhận và đưa con đến với Đức Giêsu Con Mẹ, Đấng giàu lòng thương xót để Ngài băng bó những vết thương đang rỉ máu. Xin Ngài chữa lành để tâm hồn con được phục hồi, trở thành những cánh hoa hồng tươi thắm nồng hương cho đời. Xin cho tâm hồn mỗi người chúng con trở nên tươi trẻ hơn để luôn sống trong vòng tay thương yêu của Mẹ.

*** Dâng lên Mẹ những bông Hoa Vàng**, sắc vàng thắm đượm tình yêu. Chúng con ca ngợi những đặc ân Mẹ được Chúa thương ban. Mẹ Vô nhiễm nguyên tội, Mẹ trinh trắng trọn đời, Mẹ hồn xác lên trời, Mẹ của Giáo Hội và Mẹ của chúng con. Màu vàng mới biểu hiện cho cuộc đời mới. Xin Mẹ cho con gặp được Đức Giêsu con Mẹ để con có thể hát vang lời ca : “Gặp gỡ Đức Kitô biến đổi cuộc đời mình. Gặp gỡ Đức Kitô đón nhận ơn tái sinh...” Xin đổi mới tâm hồn chúng con, để chúng con sống xứng đáng với tấm lòng cao cả của Mẹ.

* **Dâng lên Mẹ những sắc Hoa Xanh.** Mầu của hy vọng trào dâng. Mầu thấp lên niềm hy vọng giữa những mảnh đời tang thương rách nát bầm dập hăm hiu. Xin cho chúng con biết noi gương Mẹ, giữa những đau thương thử thách vẫn không thất vọng. Khi gặp thất bại vẫn không ngã lòng. Xin cho con không bao giờ thất vọng về chính mình hay đánh mất niềm hy vọng vào tương lai. Như Mẹ đã kiên vững đứng dưới chân Thập Giá, xin cho chúng con vững tin rằng “Qua thập giá sẽ đến Vinh Quang” vì “sau cơn mưa, trời lại sáng”.

* **Dâng lên Mẹ những bông Hoa Tím.** Mầu tím của lòng thủy chung son sắt vững bền. Tim tím mầu hoa diễm tả tâm lòng Mẹ đó! Một tấm lòng sắt son cùng Thiên Chúa. Mẹ vâng phục Thiên Chúa bằng cả tình yêu và trong mọi nghịch cảnh. Mẹ xin vâng Ý Chúa trọn cả cuộc đời. Đã bao lần con mất niềm son sắt với Chúa khi chỉ làm theo ý mình. Con không muốn thực thi ý Chúa mà chỉ muốn và bắt người khác làm theo ý mình. Mẹ ơi xin dạy con hai tiếng Xin Vâng, hôm qua, hôm nay, tương lai và suốt đời. Xin cho con được như Đức Giêsu Con Mẹ, suốt đời thực thi ý Cha.

Maria, tiếng gọi êm ái dịu vời.

Maria, nguồn suối ngọt ngào an vui.

Maria, xin Mẹ nhận lấy những bông hoa lòng của chúng con, cũng chính là những cánh hoa đời chúng con đó! Xin cho hoa đời chúng con được chìm vào trong máu và nước từ nơi trái tim Đức Giêsu con Mẹ đổ ra để được thánh hoá và trở nên những bông hoa nồng hương thêm sắc diễm tô cho đời.

Lạy Mẹ Maria, tình Mẹ đối với chúng con thật bao la, sâu nặng, chúng con thật hạnh phúc khi luôn có Mẹ đồng hành trên mỗi bước đường dương thế này. Giữa muôn ngàn nguy khốn trên đời, chúng con vẫn luôn được Mẹ thương ủ ấp chở che và dẫn đưa về nguồn an vui hạnh phúc là Đức Giêsu, Đấng Giàu Lòng Thương Xót...

*Con muốn hóa thành hoa hồng thắm đỏ,
Dâng lên Mẹ, mến ái nhiệt tình con,
Con muốn làm, nhành lan búp no tròn,
Dâng ngào ngọt, hương thơm rừng trinh bạch.*

*Như huệ trắng lòng đơn sơ thanh sạch,
Tựa cúc vàng rung cánh gió xuân sang,
Khi xuân về, nở rộ khóm mai vàng,
Hay chiều đến, nức thơm đầm sen hạ.*

*Đào hồng đẹp, gom trời xuân tất cả:
Hay thủy tiên, trang nhã sáng đầu xuân,
Rừng phong lan, ngà ngọc đẹp bao lần,
Như hoa tím, tượng trưng lòng khiêm tốn.*

*Cành hoa đại, tình dâng chùm hoa lớn,
Hoa tường vi, bé nhỏ rất đơn sơ,
Hoa súng màu, bạch ngọc nở ven hồ,
Gom tất cả, hương thơm trong trời đất.*

*Chỉ tiếc thương một loài hoa nội cỏ
Hoa chẳng phải, hương thì chẳng có hương
Thân gai góc hơn loài hoa mắc cỡ.
Đóa hoa lòng, nghèo khó của hồn con,*

*Chẳng thắm tươi, mà hương sắc héo hon.
“Con cứ dâng, dâng lên Mẹ. Mẹ nhé!”*

K.D Tơ Hồng
Tháng Hoa 2016

**Tản mạn Tháng Sáu*

CÂU CHUYỆN VỀ TRÁI TIM LÒNG THƯƠNG XÓT!!!

Bước vào tháng Sáu, tháng của những cơn mưa bất chợt, thế mà năm nay (2016) lại là tháng của những ngày nắng nóng, khô hạn. Tháng Sáu cũng là tháng mà toàn Giáo Hội hướng con cái mình tỏ lòng

tôn kính Thánh Tâm (Trái Tim) Chúa Giêsu một cách đặc biệt. Trái Tim Chúa Giêsu, một Trái Tim của Đấng Toàn Năng, **một Trái Tim đầy Lòng Thương Xót**. Trái Tim Rất Thánh ấy không ở chốn trời cao, hay một nơi xa xôi nào đó, nhưng thật gần và rất gần với con người nhân loại. Để rồi ta có thể nói Trái Tim rất Thánh ấy của một Thiên Chúa, nhưng lại mang dáng dấp **một trái tim người và rất người**. Giờ ta dừng lại đôi chút trong cõi lặng để hình dung và chiêm ngắm Thánh Tâm Chúa Giêsu, khi Ngài mang thân phận kiếp người.

Vâng! Không người sao được, khi từ nơi Trái Tim Đức Giêsu, đã rung lên những nhịp đập của lòng thương cảm khi chứng kiến cảnh những người trong thành Naim đang chuẩn bị chôn cất người con trai duy nhất của một bà goá, để rồi, từ nơi Trái Tim thương cảm ấy Đức Giêsu đã tiến đến an ủi và nói: “Này bà! Bà đừng khóc nữa”; sau lời an ủi ấy, sự sống đã được ban tặng cho người con và niềm vui đã tràn ngập tâm hồn người goá bụa (x. Lc 7,11-17); không người sao được, khi chứng kiến cảnh người người chen chúc nhau nơi bờ biển Tibêria năm xưa như Tin Mừng Thánh Máccô diễn tả: “*Ra khỏi thuyền, Đức*

Giêsu thấy một đám người rất đông thì chạnh lòng thương, vì họ như bầy chiên không người chăn dắt. Và Người bắt đầu dạy dỗ họ...” (Mc 6,34).

Không người sao được, khi Đức Giêsu đồng cảm, xót thương và không kết tội người phụ nữ phạm tội ngoại tình, trước những ánh mắt của người dò xét của người Do Thái (x. Ga 8,1-11); không người sao được, khi chứng kiến sự tiếc thương và những giọt nước mắt của chị em nhà Bêtanìa và của những người Do Thái, trước cái chết của anh Lararô, Đức Giêsu thôn thức trong lòng và đã khóc (x. Ga 11,1-44). Một vài sự kiện mà các Thánh sử đã trình thuật cho ta thấy được dung mạo của một Trái Tim Thánh và rất Thánh của Đức Giêsu, nhưng lại người và rất người.

Quả thật! Rất huyền nhiệm khi Trái Tim Thiên Chúa mang và ở trong trái tim người và trái tim người mang và ở trong Trái Tim Thiên Chúa. Vì thế, không ngôn ngữ, lời thơ hay dòng nhạc nào nơi con người trần gian, có thể diễn tả một cách trọn vẹn về tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại qua Trái Tim Chúa Giêsu. Một tình yêu quá cao siêu, quá huyền nhiệm, một tình yêu vô vị lợi, một tình yêu quá trọn vẹn, một tình yêu mà Tin Mừng Thánh Gioan đã giới thiệu: *“Không có tình yêu nào lớn hơn tình yêu của người đã hy sinh tính mạng cho người mình yêu”* (Ga 15,13).

Có thể nói, không ai trên đời này “dại” như Đức Giêsu. Từ cõi trời cao, Ngài đã “xin vâng” để bước xuống cõi trần, để rồi sinh ra và lớn lên nơi làng quê nhỏ bé Nazareth, trong một gia đình nghèo hèn. Cả một đời sống trong khiêm hạ và phục vụ, luôn đem lại niềm vui và tiếng cười cho những người cùng khổ, lên tiếng bênh vực cho người nghèo khổ, goá bụa và cả người tội lỗi; mạnh dạn lên tiếng bảo vệ công lý và hoà bình; khổ công mạc khải và rao truyền chân lý, dày công dạy dỗ luân lý và nhân bản cho con người nhân loại... Điều quan trọng nhất là Ngài giúp cho toàn nhân loại được hưởng nguồn ơn Cứu độ. Để rồi qua những công việc tốt đẹp đó, Ngài bị người đời khước từ, coi kinh, chống đối, phi báng và cuối cùng là một lưỡi giáo đâm

thăng vào Trái Tim của Ngài, khi người đời tước đoạt quyền được sống của Ngài, bằng cách đóng đinh Ngài vào thập giá giữa ngã ba đường.

Vâng! Khởi đi từ Trái Tim yêu thương của Đức Giêsu, Trái Tim đã rung động, thổn thức vì tội lỗi và những khổ đau mà nhân loại đang phải gánh chịu, Trái Tim đã hoà một nhịp đập với trái tim nhân loại để thực hiện lời Thiên Chúa đã hứa qua miệng ngôn sứ Êdêkien: *“Ta sẽ ban cho chúng một trái tim và đặt Thần Khí mới vào lòng chúng. Ta sẽ lấy khỏi mình chúng trái tim chai đá và ban cho chúng một trái tim bằng thịt”* (Ed 11,19).

Trái tim là quà tặng vô giá Thiên Chúa ban tặng cho con người. Có thể nói trái tim là trung tâm sự sống của con người, là một cỗ máy hoạt động không ngưng nghỉ. Theo nhịp sinh học, khi não bộ của một người nào đó ngưng

hoạt động, nhưng trái tim vẫn rung lên những nhịp đập, thì sự sống vẫn tồn tại nơi con người ấy, người ta gọi đó là đời sống thực vật... Trái tim cũng là biểu tượng của tình yêu, là nơi đón nhận và truyền tải những thông điệp như:

giận, hờn, vui, buồn, sướng, khổ, lòng thương cảm cũng như oán giận cho não bộ...

Từ quà tặng vô giá mà Thiên Chúa ban tặng cho ta là trái tim, Thiên Chúa những ước mong trái tim của ta biết rung lên những nhịp đập tình yêu của chính Ngài. Đó là nhịp đập của yêu

thương, của tha thứ, của đồng cảm, sẻ chia, của hiến thân và phục vụ. Thế nhưng, qua thực tế nơi đời sống của con người ta, ta chưa biết trân quý món quà tặng vô giá đó, để rồi theo năm tháng tuổi đời, trái tim ta đã hoá đá vì tính ích kỷ, kiêu ngạo và cái tôi quá lớn. Vì trái tim ta hoá đá nên ta vô cảm trước nỗi đau và tình yêu của Thiên Chúa, trước những nỗi đau của anh em đồng loại qua cách hành xử của ta bằng lời nói cũng như hành động. Chính vì trái tim hoá đá mà ta đang tâm tước đoạt niềm vui, niềm hạnh phúc và mạng sống của nhau bằng nhiều cách và nhiều hình thức.

Có một câu chuyện ngụ ngôn kể rằng: Có một chàng thanh niên đứng giữa thị trấn và tuyên bố mình có trái tim đẹp nhất vì chẳng hề có tí vết hay rạn nứt nào. Đám đông đều đồng ý đó là trái tim đẹp nhất mà họ từng thấy.

Bỗng một cụ già xuất hiện và nói:

- "Trái tim của anh không đẹp bằng trái tim tôi!"

Chàng trai cùng đám đông ngấm nhìn trái tim của cụ. Nó đang đập mạnh mẽ nhưng đã đầy những vết sẹo. Có những phần của tim đã bị lấy ra và những mảnh tim khác được đắp vào nhưng không vừa khít nên tạo ra một bề mặt sần sùi, lởm chởm; có cả những đường rãnh khuyết vào mà không hề có mảnh tim nào trám thay thế.

Chàng trai cười nói :

- "Chắc là cụ nói đùa ! Trái tim của tôi hoàn hảo, còn trái tim của cụ chỉ là những mảnh chắp vá đầy sẹo và vết cắt. "

Cụ già trầm ngâm, tay chỉ vào trái tim và nói :

- *Mỗi vết cắt trong tim tôi tượng trưng cho một người mà tôi yêu, không chỉ là những cô gái mà còn là cha mẹ , anh chị , bạn bè, thân hữu, mà cả những người mang thân phận cùng khổ thấp hèn nữa... Tôi xé một mẩu tim mình trao cho họ, thường thì họ cũng sẽ trao lại một mẩu tim của họ để tôi đắp vào nơi vừa xé ra. Thế nhưng những mẩu tim chẳng hoàn toàn giống nhau, mẩu tim của tôi lớn hơn mẩu tim tôi trao lại họ. Không bằng nhau*

nên chúng tạo ra những vết sần sùi mà tôi luôn yêu mến vì chúng nhắc nhở đến tình yêu mà tôi đã chia sẻ. Thỉnh thoảng tôi trao mẩu tim của mình nhưng không hề được nhận lại gì, chúng tạo nên những vết khuyết. Tình yêu đôi lúc không cần sự đền đáp qua lại. Dù những vết khuyết đó thật đau đớn, nhưng tôi vẫn luôn hy vọng một ngày nào đó họ sẽ trao lại cho tôi mẩu tim của họ, lấp đầy khoảng trống mà tôi luôn chờ đợi.

Chàng trai đứng yên với giọt nước mắt lăn trên má. Anh bước tới, xé một mẩu từ trái tim hoàn hảo của mình và trao cho cụ già. Cụ già cũng xé một mẩu từ trái tim đầy vết tích của cụ trao cho chàng trai. Chúng vừa nhưng không hoàn toàn khớp nhau, tạo nên một đường lõm chỏm trên trái tim chàng trai. Trái tim của anh không còn hoàn hảo nhưng lại đẹp hơn bao giờ hết, vì tình yêu của cụ già đã chảy trong tim anh...

Vâng trái tim của ông cụ trong câu chuyện trên phản ánh phần nào tình yêu mà Thiên Chúa dành cho ta qua Trái Tim của Đức Giêsu. Vì thế, giữa cuộc sống đầy dẫy những lắng lo, những bất an và trăm chiều thử thách, ta tìm đâu được sự bình an

đích thực, với thân phận yếu đuối của kiếp người, sao ta có thể tạo cho mình một trái tim thật mềm như Trái Tim đầy Lòng Thương Xót của Chúa, nếu ta không quy hướng về tình yêu của Thiên Chúa qua lời mời gọi của Đức Giêsu: “*Hỡi những ai khó nhọc và gánh nặng, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng, anh em hãy đến với Ta và hãy học cùng, vì ta hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Tâm hồn anh em sẽ được nghỉ ngơi, bồi dưỡng*” (Mt 11,28-29)

Kẻ đồng hành
Giáo Điểm Tin Mừng

**Tháng Sáu – Mừng Kính Thánh Tâm*

YÊU NGƯỜI BẰNG CẢ TÂM LÒNG

Vào những năm của thế kỷ thứ XVII, người ta sống đạo nghiêng về quan niệm Thiên Chúa là Đấng công bằng, phạm nhân tội lỗi khó tiếp cận với Ngài, cho nên mỗi khi thấy mình phạm tội, người ta sợ hãi trốn tránh Thiên Chúa hơn là tin vào lòng nhân hậu của Ngài. Việc giữ đạo chú tâm đến chuyện “đền bù, phạt tạ” hơn là đến “lòng thương xót” của Thiên Chúa. Người ta nhấn mạnh đến hình phạt, sợ hãi, lo đền bù, đền trả cho sự công bằng của Thiên Chúa và làm lu mờ hình ảnh một “Thiên Chúa là tình yêu”.

Trong bối cảnh ấy, Đức Giêsu đã hiện ra với một nữ tu dòng Đức Mẹ Thăm Viếng ở nước Pháp. Ngài tỏ cho chị thấy trái tim đầy lòng yêu thương của Ngài đối với nhân loại.

Lm. Giuse Trần Đình Long

Trong thế kỷ XX, giữa lúc nhân loại đang chìm ngập trong những cuộc thế chiến, huynh đệ tương tàn, không chút xót thương nhau thì Đức Giêsu hiện ra với thánh nữ Faustina để trao một thông điệp vĩ đại về Lòng Chúa Xót Thương cho toàn thể nhân loại.

Thông điệp Lòng Thương Xót Chúa tỏ cho chúng ta thấy Thiên Chúa yêu thương tất cả mọi người dầu tội lỗi chúng ta có nặng thế nào đi nữa. Chúa muốn ta đón nhận Lòng Thương Xót Chúa bằng cách tín thác vào Người. Dưới mỗi tấm ảnh

Lòng thương xót Chúa, ta vẫn thấy hàng chữ : “Jesus, I trust in you : Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa”. Lòng Thương Xót Chúa như cơ hội vô cùng quý báu và tối hậu để cứu rỗi nhân loại, nhất là những người sa đọa lầm lỗi.

Bước sang thiên niên kỷ mới, con người mong ước một nền hòa bình cho “căn nhà chung” nhân loại. Thế nhưng đó vẫn chỉ là ước mơ. Đêm 1-5-2011, tổng thống Mỹ Barrack Obama thông báo trùm khủng bố Osama Bin Laden đã bị lực lượng đặc nhiệm Mỹ ở Pakistan tiêu diệt, bên ngoài Nhà Trắng, đông đảo người dân Mỹ tụ tập vây cờ và reo hò mừng rỡ.

Tuy phần khởi nhưng Bộ Ngoại Giao Mỹ không vì thế mà chủ quan, trái lại đã phát thông báo kêu gọi công dân Mỹ trên toàn thế giới phải cảnh trọng trước làn sóng bạo lực chống Mỹ có thể xảy ra.

“Nợ máu phải trả bằng máu”, chỉ ít ngày sau,

phe nhóm của Bin Laden bắt đầu cuộc báo thù cho thủ lĩnh. Bom đạn vang rền. Máu đổ. Thịt nát. Xương tan...

Cuộc chạy đua vũ trang giữa những cường quốc Mỹ, Nga, Trung Quốc, Âu Châu, cuộc chiến tranh giành lãnh hải trên Biển Đông, cuộc chiến khốc liệt ở những nước Trung Đông, và bây giờ thế giới đang hồi hộp không biết khi nào cuộc chiến tranh hạt nhân bùng nổ giữa Bắc Triều Tiên và các nước láng giềng...

Khi không có lòng xót thương nhau. Khi vui mừng trước cái chết của kẻ thù. Khi không đối xử với nhau bằng tâm lòng thành, lòng nhân ái thì chẳng bao giờ nhân loại có được nền hòa bình đích thực. Chẳng bao giờ thế giới im tiếng súng. Chẳng bao giờ tâm con người được bình an.

Cứ ơn đền oán trả, đền bù, phạt tạ, thì biết đến bao giờ mới giải hết nghiệp chướng?

Chúa nói với chị thánh Faustina: “Các linh hồn nào kêu cầu đến Lòng Thương Xót của Cha, đều làm cho Cha vui thỏa. Cha sẽ ban cho các linh hồn đó còn nhiều hơn cả điều họ xin. Thậm chí Cha cũng không trừng phạt các tội nhân gian ác nhất, nếu kẻ đó kêu cầu đến lòng trắc ẩn của Cha (trích NKLTX, 1146). Con hãy van xin lòng thương xót cho toàn thế giới (NK, 570). Không một linh hồn nào kêu gọi đến Lòng Thương Xót của Cha mà phải thất vọng bao giờ (NK, 1541)”.

Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu nằm trong tháng sáu, tháng Thánh Tâm. Ở đây chúng ta không bàn về lịch sử Lễ Trái Tim Chúa Giêsu, vì đã có nhiều sách vở ghi chép rồi, chúng ta chỉ cùng nhau suy niệm về tấm lòng của Thiên Chúa tỏ hiện ra nơi Trái Tim Chúa Giêsu, Đấng giàu lòng thương xót,

“yêu người bằng cả tấm lòng”.

Trong một cuộc phỏng vấn, Mẹ Têrêsa Calcutta đã phát biểu như sau : “Trong 20 năm phục vụ người nghèo, càng lúc tôi càng ý thức rằng: Cô đơn là căn bệnh khủng khiếp nhất của con người. Ngày nay, người ta đã tìm ra được thuốc chữa bệnh phong cùi. Bệnh nào cũng có thể có thuốc để chữa. Nhưng nếu người ta không biết chìa bàn tay ra để phục vụ và không có được một quả tim biết yêu thương thì con người sẽ không bao giờ chữa lành được căn bệnh khủng khiếp này.”

Chân phước Giáo Hoàng Gioan Phaolô II viết : “Trong bất cứ thời kỳ lịch sử nào, và cách riêng trong thời hiện tại chúng ta đang sống, Giáo Hội phải coi một trong những nhiệm vụ chính yếu của mình là rao truyền và thể hiện Lòng Thương Xót Chúa đã được mạc khải một cách tuyệt vời trong Đức Kitô.”

Lòng Thương Xót là chủ đề đặc biệt của Đức

Thánh Cha Phanxicô trong những bài giảng và suy niệm. Chúa Nhật ngày 17/3/2013 trong giờ kinh Truyền Tin, ngài nhắc nhở mọi người rằng: "Thiên Chúa không bao giờ mệt mỏi về sự tha thứ cả, mà chỉ có chúng ta mệt mỏi xin Ngài tha thứ".

Đức Thánh Cha nhấn mạnh : “Lòng thương xót có thể làm cho thế giới trở nên ấm áp hơn và công bằng hơn. Do đó, chúng ta cần hiểu lòng thương xót của Thiên Chúa. Ngài là một người cha đầy lòng thương xót đối với mỗi người chúng ta. Hãy nhớ lại lời của ngôn sứ Isaia: “Tội các người dầu có đỏ như son, cũng ra trắng như tuyết; có thắm tựa vải điều, cũng hóa trắng như bông” (Is 1,18). Lòng thương xót đẹp biết bao!... Thiên Chúa là người cha yêu thương luôn tha thứ. Ngài có một trái tim đầy lòng thương xót dành cho tất cả chúng ta. Và chúng ta cũng cần học và thương xót người khác.”

Đòi hỏi này ta cũng thấy dày đặc trong nhật ký

của Thánh Faustina : “Hãy rao truyền cho thế giới biết lòng thương xót khôn thấu của Cha (NK, 1142).

“Con hãy nói với nhân loại khổ đau rằng : Hãy đến nép mình trong trái tim từ bi thương xót của Cha. Cha sẽ ban cho họ chan chứa sự bình an (NK, 1074)

“Những linh hồn nào làm sáng danh lòng thương xót Cha ở khắp mọi nơi. Ta sẽ che chở họ suốt đời như một bà mẹ che chở con thơ. Và đến giờ chết của họ, Cha sẽ không cư xử với họ như một quan toà, nhưng như một vị cứu tinh đầy thương xót (NK, 1075)

“Con hãy làm bất cứ việc gì trong khả năng của con, để phổ biến việc tôn sùng Lòng Thương Xót của Cha thì Cha sẽ đáp ứng mọi nhu cầu của con.

“Con hãy nói với các linh mục của Ta rằng : Kẻ tội lỗi chai đá cứng lòng sẽ ăn năn sám hối, khi nghe các ngài nói về lòng thương xót khôn dò của Cha bày tỏ với họ. Những linh mục nào rao

giảng và tán dương lòng thương xót của Cha, sẽ được Cha ban cho quyền năng thần diệu : Cha sẽ làm cho lời lẽ các ngài nói ra mượt mà và gây chấn động trong trái tim những ai nghe các ngài nói.” (NK, 1074).

Người ta thường nói với nhau : “Nếu lòng tôi như cái bánh thì tôi bóc ra cho anh xem.” Nói thế nhưng thực sự chưa một ai bóc được cái lòng mình ra cho người khác xem cả.

Lòng con người là một vùng bí hiểm quanh co khúc khuỷu, không một ai có thể biết rõ được lòng của ai. Kể cả vợ chồng cũng khó mà biết cái lòng của nhau. Vì thế, nhân gian thường thốt ra những câu chán nản, nghi nan, để nói lên cái bí hiểm của lòng dạ con người. Ví dụ như :

“Nói vậy nhưng không phải vậy”

“Nói một đàng làm một nẻo”

“Khẩu Phật tâm xà”
(miệng nói thì hiền như Phật mà lòng thì độc như rắn)

“Sông sâu còn có thể dò. Nào ai lấy thước mà đo lòng người ?”

“Miệng thì thơn thớt nói cười. Nhưng trong bụng chứa một bồ dao găm”

Trên thế gian này, người ta đã bao phen khổ sở vì cái lòng của nhau. Người bề dưới phải lựa ý bề trên để sống, không dám nói thẳng nói thật, không dám bộc lộ những suy nghĩ chân thực của mình, sợ bị đi, bị khai trừ. Cuối cùng họ chỉ lo lấy lòng nhau, làm vừa lòng nhau, để “hai bên cùng có lợi”, để củng cố địa vị chức quyền của mình. Người dưới cũng như người trên chẳng ai dám sống trung thực, sống đúng, sống thật với lòng mình! Bề ngoài thì cười nói xã giao ra vẻ tử tế lắm, nhưng sau lưng thì nói xấu, phê bình chê bai không tiếc

lời. Sống giả tạo giả hình như thế thì làm sao rao giảng về tâm lòng của Chúa được ? Riết rồi người ta chẳng biết tin vào ai, lúc nào cũng phải đề phòng cảnh giác khi giao dịch với nhau. Tin nhau làm ăn buôn bán không cần giấy tờ rồi bị bẽ hụi, bị giựt nợ. Cha mẹ, vợ chồng, con cái, anh chị em ruột thịt mất hết lòng tin nơi nhau, kéo nhau ra toà vì miếng đất vì căn nhà, xử nhau cạn tàu ráo máng. Chính vì những tấm lòng quanh co khó dò đó mà người ta thốt lên : “Biết tin vào ai bây giờ ? Chỉ tin đạo chứ không tin người có đạo!”

Tại sao vậy ? Thừa tại vì tấm lòng của thế gian đã nhuốm tội rồi. Khi tội lỗi đến thì nó đi vào tận trong cõi lòng sâu thẳm của người ta, nó không ở ngoài da thịt. Chúa Giêsu nói : “Vì tự lòng phát xuất những ý định gian tà, những tội giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cắp, làm chứng gian và vu khống. Đó mới là những cái làm cho con người ra ô ứ” (Mt 15,19-20). Khi có tội, thì mọi

tấm lòng của con người trên trần gian này đều bị thương tích nặng nề, làm cho lòng tin vào Thiên Chúa bị thui chột, tâm hồn lúc nào cũng chất đầy lo âu xao xuyến. Nhiều đêm không yên giấc, khi ngủ vẫn còn trần trọc bận tâm lo nghĩ tìm cách mảnh mung kiếm lợi, tìm cách trả thù, trả đũa người khác. Không tin vào Thiên Chúa nên cũng chẳng tin vào con người.

Hôm nay Thiên Chúa đến mở tấm lòng của Ngài cho mọi người thấy Ngài quan tâm chăm sóc đến những đau khổ của chúng ta biết là dường nào. Chúa lãnh nhận hết mọi thương tích của cõi lòng tan nát chúng ta làm thương tích của chính mình. Ngài băng bó chữa lành cho những tấm lòng nào trông cậy và chạy đến với lòng

thương xót của Chúa. Không những Ngài chữa lành mà còn trả lại sự bình an chúng ta đã đánh mất từ khi phạm tội. Lúc ấy chúng ta mới có được sự bình an đích thật với chính mình và với tha nhân. Chúa nói với Thánh Faustina : “Con hãy nói cho cả thế giới biết về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha. Cha mong ước đại lễ kính Lòng Thương Xót Cha trở thành chỗ nương náu và trú ẩn cho mọi linh hồn, nhất là các tội nhân đáng thương. Trong ngày hôm ấy, lượng thương xót dịu hiền thâm sâu của Cha sẽ được khai mở. Cha trào đổ cả một đại dương ân sủng xuống cho các linh hồn đến với nguồn mạch thương xót của Cha. Đừng linh hồn nào sợ đến bên Cha, cho dù tội lỗi họ có đổ thắm như điều. Lòng nhân ái của cha bao la đến nỗi cho đến đời đời, không một trí năng nào, dù nhân loại hay thiên thần, có thể dò thấu được...” (NK,699).

Kính Thánh nói :
“Một người lính lấy đồng

đâm cạnh sườn Ngài, và lập tức có máu và nước chảy ra”. Máu và nước từ Trái Tim Đức Giêsu tuôn chảy thành nguồn suối yêu thương vô tận của Thiên Chúa tràn lan trên vũ trụ và trên mọi con người. Nguồn suối ấy là chính Thánh Thần. Thánh Thần tình yêu Thiên Chúa từ Trái Tim Đức Giêsu đang bao trùm lấy cả nhân loại, kẻ tin cũng như kẻ không tin, để làm cho tất cả những ai khi đụng vào đời sống cơ cực hằng ngày là phải đụng vào lòng yêu thương của Thiên Chúa có ở đó. Lúc đó họ sẽ nhận ra là mình đang được Thiên Chúa yêu thương và Ngài đang gánh đỡ những âu lo sầu khổ của mình. Đức Giêsu đã nói từ tấm lòng của Ngài : “Lòng các con đừng xao xuyến. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy” (Ga 14,1).

Khi người ta tin ai, họ tin vào cái gì ? Thừa tin vào tấm lòng. Đức Giêsu muốn nói với mọi người đừng lo âu xao xuyến quá đổi như thế. Hãy tín thác vào Lòng

Thương Xót của Chúa. Faustina được nghe chính Chúa nói : “Cha liên kết con với Cha, cất đi những nỗi khổn cùng của con, và ban cho con Lòng Thương Xót của Cha. Cha thực hiện những công trình Lòng Thương Xót nơi mọi tâm hồn. Tội nhân nào càng khổn nạn, càng có quyền lớn hơn nơi Lòng Thương Xót của Cha. Ai tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha sẽ không phải hư mất, vì tất cả những công việc của họ là của Cha, và những địch thù của họ sẽ bị tan tành dưới bệ kê chân Cha.” (NK,723).

Trái Tim Đức Giêsu là trái tim luôn bỏ ngõ. Khi vết thương trái tim Ngài đã được mở ra thì không bao giờ đóng lại. Ngài mở ra cho tôi, cho anh, cho chị, cho em, cho tất cả mọi người trên khắp thế giới đây bất an và hỗn độn hôm nay. Ngài mở ra cho kẻ yêu Ngài, cho kẻ thù ghét Ngài và cho kẻ đâm Ngài. Kinh Thánh nói : “Họ sẽ nhìn lên Đấng họ đã đâm thấu” (Ga 19, 37).

Họ đây là ai ? Họ đây có phải chỉ là một tên lính cầm đòn nhọn hoắt đã đâm vào cạnh sườn Chúa Giêsu không ?

Vâng, họ là tên lính đó, và còn là nhiều người nữa. Họ là tôi, là anh, là chị, và là tất cả chúng ta, những kẻ đã, đang và sẽ đâm vào Trái Tim Đức Giêsu. Ta đâm vào Trái Tim Chúa khi ta khước từ Ngài, ta không đón nhận tình yêu của Ngài mà chỉ nghĩ đến sự đền bù phạt tạ giao hoán. Chúa nói : “Chớ gì các tội nhân cứng lòng nhất hãy đặt trọn niềm tín thác vào Lòng Thương Xót của Cha. Họ được quyền ưu tiên hơn những người khác khi tín thác vào vực thăm thương xót của Cha... Linh hồn nào kêu nài đến Lòng Thương Xót của Cha đều làm Cha vui sướng. Với những linh hồn ấy, Cha sẽ rộng ban nhiều ơn thánh cho họ hơn họ kêu xin. Cha không thể trừng phạt ngay cả một tội nhân khổn nạn nhất nếu họ biết kêu xin Lòng Thương Xót của Cha, ngược

lại, Cha sẽ thánh hoá họ nơi Lòng Thương Xót vô cùng khôn sánh của Cha...Ai khước từ không bước qua cánh cửa lòng xót thương, sẽ phải bước qua cánh cửa công bình của Cha...” (NK,1146).

Ta đâm vào Trái Tim Chúa khi ta đâm vào nhau, xé nát lòng nhau bằng những ý nghĩ xấu, những lời nói xấu và hành động xấu. Ta xót xa khi thấy cảnh người lính đâm thấu trái tim Chúa mà sao không thấy xót xa khi nhìn thấy trái tim anh em mình đang tan nát vì sự ghen ghét, tị hiềm, thành kiến và đối xử bất công của ta. Ta lạnh lùng loại trừ anh em mình vì tính ích kỷ cao ngạo của ta mà lại có thể cầu nguyện sốt sắng xúc động trước Trái Tim Chúa được sao ? Có thật lòng và có lòng thành không ? Nhưng lòng xót thương vô biên của Đức Giêsu vẫn mở ra, để tôi và tất cả mọi người nhìn lên tấm lòng đó, không phải một lần mà nhiều lần, bất cứ lúc nào, bất cứ ở đâu, sẽ thấy được Thiên Chúa vẫn yêu thương mình, rồi hồi tâm

quay về với Ngài để tìm được sự bình an của ơn tha thứ. “Thầy ban bình an của Thầy cho các con. Không phải thế gian ban cho các con thế nào thì Thầy cũng ban cho như vậy đâu ! Lòng các con chớ sợ hãi, chớ xao xuyên !”

Đang lúc Faustina lo âu vì phải sống một mình ngoài cộng đoàn thì Chúa nói : “Con sẽ không lẻ loi, bởi vì Cha ở bên con mọi nơi mọi lúc. Gần bên Trái Tim Cha, con đừng sợ hãi gì... Cha đưa con vào nơi ẩn khuất để chính Cha có thể biến đổi trái tim con theo những chương trình tương lai của Cha. Con sợ hãi gì nào ? Nếu con ở với Cha, ai dám động đến con ? Con hãy an tâm cạnh bên Trái Tim Cha.” (NK, 797). Và Faustina thưa với Chúa : “Lạy Chúa Giêsu, xin giấu con nơi Lòng Thương Xót của Chúa và để người chung quanh xét đoán con tùy họ” (NK, 791).

Lòng Thương Xót nơi Trái Tim Đức Giêsu là thế. Ai có Trái Tim Đức Giêsu thì

người đó có sự bình an của Thiên Chúa. Bình an trước mọi biến cố, trước mọi tình huống, trước sự lôi kéo của quyền lực, danh vọng, tiền bạc của cải, và trước cả sự chết nữa. Ai có Trái Tim Đức Giêsu ở trong lòng mình, thì có sự bình an cho chính mình, cho những người trong gia đình mình, cho cộng đoàn, cho giáo xứ mình và cho cả những người sống quanh mình nữa. Vì Trái Tim Đức Giêsu ở đâu, Ngài ban sự bình an yêu thương đến nơi đó, không thể có thù ghét tranh giành cãi cọ, không thể có những lời cay chua thâm độc, mà chỉ có những lời tạ ơn Thiên Chúa và yêu thương nhau. Và còn lớn hơn thế nữa, người nào, nhà nào, cộng đoàn nào, xứ đạo nào có được Trái Tim Chúa Giêsu nơi tâm hồn mình, nơi gia đình mình, nơi cộng đoàn mình thì người đó, nhà đó, cộng đoàn đó nắm chắc được ơn cứu độ của Thiên Chúa. Trong Kinh Thánh, Đức Giêsu đoan chắc với nhân loại qua ông Giakêu khi

Chúa được Giakêu rước Chúa vào tâm hồn ông và vào nhà ông. Chúa nói : “Hôm nay ơn cứu rỗi đã đến cho nhà này” (Lc 19,9).

Faustina thấy được quyền năng của Chúa khi nhìn thấy một linh mục bị đau khổ : “Tôi kinh ngạc trước vô số xỉ nhục và đau khổ mà vị linh mục ấy phải chấp nhận trong toàn bộ vấn đề này... Chỉ mình Thiên Chúa mới có thể ban tặng một sức can trường đến thế; nếu không, người ta ắt phải bỏ cuộc. Nhưng tôi vui mừng khi thấy tất cả những trở ngại này đều góp phần làm vinh danh Chúa hơn. Chúa sẽ tán dương nỗ lực của những linh hồn anh hùng ấy, còn thế gian chỉ đáp đền những nỗ lực của họ bằng thù hận và vong ân. Những linh hồn ấy không có bạn bè; họ rất lẻ loi. Và trong cảnh cô đơn, họ sẽ nên mạnh mẽ; họ kín múc sức mạnh cho bản thân nơi một mình Thiên Chúa. Với lòng khiêm tốn và can đảm, họ kiên gan đương đầu trước những giông tố phủ phàng ập

xuống trên họ. Như những cây sồi cao vút, họ hiên ngang kiên vững. Ở đây chỉ có một bí quyết : đó là chính từ nơi Thiên Chúa mà họ kín múc được nguồn sức mạnh cùng tất cả những gì cần thiết cho bản thân và cho tha nhân. Họ không chỉ mang gánh nặng của riêng mình, nhưng còn biết cách và có khả năng vác đỡ gánh nặng của tha nhân. Họ là những cột sáng trên con đường của Chúa; họ sống trong ánh sáng và chiếu giải ánh sáng cho tha nhân. Họ sống trên đỉnh cao để hướng dẫn và giúp đỡ những người kém cỏi, hầu mọi người cùng đạt đến đỉnh cao như họ.” (NK, 838).

Tuy nhiên, chúng ta phải phân biệt rõ ràng vấn đề quan trọng này. Đặt một bức ảnh Trái Tim Chúa, tượng Lòng Thương Xót Chúa ở ngai toà trên cao trong nhà thờ, trong cộng đoàn, trong nhà mình chưa hẳn là đã có Trái Tim Chúa, có Lòng Thương Xót Chúa trong giáo xứ, trong cộng đoàn, trong

gia đình và trong lòng mọi người. Khi người ta không yêu thương nhau, không xót thương nhau, không đón nhận nhau, không tha thứ cho nhau thì tấm hình, bức tượng có lớn đến cỡ nào, có đẹp đến đâu, treo ở trong nhà, đặt ở đầu giường, để trên bàn thờ hay trên đài cao ngất ngưỡng nghi ngút khói hương hoa đèn thì cũng không có Chúa ở trong lòng người ta. Đức Giêsu chỉ muốn mỗi kẻ người yêu hãy có Trái Tim của Ngài trong trái tim của mình, để Ngài làm chủ người đó, gia đình, cộng đoàn hay xứ đạo đó, và để họ biết yêu thương nhau như chính Chúa yêu thương họ.

Về việc thực hành lòng thương xót, Chúa Giêsu có những chỉ dẫn cụ thể cho chị Faustina : “Cha xin con hãy làm những việc thương xót, và chúng phải phát xuất từ tấm lòng yêu mến Cha. Con có bốn phận thi hành lòng thương xót đối với những người lân cận của mình, bất cứ lúc nào và bất cứ ở đâu, không được thoái

thác hay tránh né, chữa mình. Ngay cả đức tin mạnh nhất cũng vô dụng nếu không có việc làm kèm theo.” (NK, 742). Chúa còn nhấn mạnh : “Những ai không thực hành việc gì cả, thì kẻ ấy chẳng đáng được Cha thương xót vào ngày phán xét.” (NK, 1317). “Các việc làm xót thương. Đến ngày sau hết, chúng ta sẽ bị phán xét theo điều này. Và dựa trên nền tảng này, chúng ta sẽ nhận phán quyết số phận đời mình” (NK, 1158).

Chúng ta tôn vinh Thánh Tâm Chúa, long trọng cử hành lễ kính Lòng Thương Xót Chúa, rước Chúa vào nhà, không phải chỉ làm việc đạo đức đó một cách thiêng liêng, nhưng phải

thể hiện trong đời sống một cách cụ thể, nếu không chỉ là vụ hình thức, là đạo đức giả mà thôi. Nghĩa là phải để Chúa làm chủ tất cả mọi công việc, mọi suy tính làm ăn trong gia đình, mọi chương trình dự án của cộng đoàn, xứ đạo, mọi cách cư xử với nhau. Tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa không phải chỉ là việc giang tay cầu khẩn rõ to, nhưng phải để thánh ý của Thiên Chúa thay ý riêng của ta, để lòng Chúa thấm vào lòng ta, để ta cũng biết xót thương nhau như Chúa xót thương ta, tha thứ và chấp nhận nhau như Chúa đã tha thứ và chấp nhận ta. Việc tôn sùng Thánh Tâm, tôn vinh Lòng Thương Xót Chúa đích thực và chân chính như thế sẽ làm cho mỗi gia đình, mỗi cộng đoàn, mỗi xứ đạo trở thành Nước Thiên Chúa ở ngay trần gian này đúng như lời Chúa nói: “Nước Thiên Chúa đang ở giữa các con.”

*Giáo Điểm Tin Mừng
Nhà Bè tháng sáu không mưa 2016*

*tràng thơ

THÁNH TÂM NGỌT NGÀO

Thánh Tâm Chúa Giêsu
Dạt dào Lòng Thương Xót
Nhiệm máu Máu và Nước
Tuôn chảy ơn thứ tha

Thánh Tâm Chúa Giêsu
Khúc Tình Ca muôn thưở
Diệu kỳ bản tổng phổ
Dịu dàng nhịp thương yêu

Thánh Tâm Chúa Giêsu
Bài thơ tình độc đáo
Từng vần, từng nhịp điệu
Êm như những lời ru

Thánh Tâm Chúa Giêsu
Cho con tràn sức sống
Con tuyệt đối tin tưởng
Muốn như Ngài yêu thương

Con muốn hóa lười đòng
Vào trong Thánh Tâm Chúa
Thường trú ở nơi đó
Để thuộc trọn về Ngài

Suytu.com

*Hạt Giống Lòng Thương Xót

MỘT CÁCH LOAN BÁO TIN MỪNG

Chúa nhật lễ Chúa Thăng Thiên cũng là Ngày Thế giới Truyền thông xã hội – năm nay là lần thứ 50. Sau khi đọc kinh Lạy Nữ vương Thiên đàng, Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhắc lại Sứ điệp Ngày Thế giới Truyền thông xã hội lần thứ 50 đã công bố hồi đầu năm nay. Ngài nói: “Các nghị phụ của Công đồng Vatican II, khi suy tư về Giáo hội trong thế giới ngày nay, đã hiểu rõ tầm quan trọng đặc biệt của truyền thông, truyền thông ‘có thể bắc những nhịp cầu nối giữa các cá nhân, các gia đình, các nhóm xã hội và các dân tộc với nhau – cả trong thế giới vật chất và môi trường kỹ thuật số”.

Đức Thánh Cha kêu gọi những người làm việc trong lĩnh vực truyền thông của Giáo hội phải luôn có “một phong cách đậm chất Tin Mừng, một phong cách nối kết chân lý với lòng thương xót”. Trong ngày này, Đức Thánh Cha cũng gửi đi một tấm thiệp trên trang Twitter (@Pontifex) và Instagram (@Franciscus) của ngài với dòng chữ: “*Gửi bạn trong cộng đồng kỹ thuật số rộng lớn, bạn đã xin tôi chúc lành và cầu nguyện cho bạn, tôi muốn nói rằng bạn là món quà quý giá trong lời cầu nguyện của tôi dâng lên Chúa Cha. Và bạn cũng đừng quên cầu nguyện cho tôi là người phục vụ Tin Mừng Lòng thương xót*”.

1- Con tên là Maria Lê Thị Hương, một người tân tòng, ở Lâm Hà. Tuy con chưa hiểu biết nhiều về Kinh Thánh hay Giáo Lý nhưng con luôn tín thác vào Chúa.

Tình cờ con được biết đến Lòng Chúa Thương Xót từ một người chị em nhờ con gửi tặng 20 chiếc máy nghe bài giảng Lòng Thương Xót đến những người nghèo đang khao khát ơn Chúa ở quê hương con tại Đại Lộc, Quảng Nam. Đó là một nơi heo lánh khó khăn với những con người nghèo khổ luôn hứng chịu thiên tai mọi năm. Họ đã sống và luôn trông cậy vào Thiên Chúa. Tuy nhiên cũng còn rất nhiều người chưa được biết đến Chúa. Vì số lượng có hạn nên những chiếc máy chỉ có thể đến được với một số người, và còn rất nhiều người đang mong chờ được lắng nghe bài giảng của cha về Lòng Thương Xót của Chúa. Vì vậy nên con xin thêm những chiếc máy nghe giảng nữa. Một việc nhỏ nhoi con có thể làm để loan truyền LTXC là gửi những chiếc máy đó cho những người nghèo đang khao khát Lòng Chúa Thương Xót, cũng là một cách con có thể giúp sức vào công cuộc loan báo Tin Mừng. Những chiếc máy sẽ giúp họ có được một niềm cậy trông vững vàng vào Thiên Chúa trong cuộc đời đầy gian truân và thử thách. Xin Chúa ban phúc lành xuống cho cha và cộng đoàn.

Con Maria Lê Thị Hương

2- Con đã mở trang web muoichodoi.info để download các bài giảng Lòng Chúa Thương Xót của cha xuống, con đã nghe và còn tải vào USB cho nhiều người nữa cùng nghe. Cha ơi, ở đây con cho họ nghe các bài giảng của cha, họ bị "nghiện" nghe giảng Lòng Chúa Thương Xót nặng rồi. Có những người đi làm ruộng cũng mang theo để nghe, rồi những người làm ruộng gần đó nói họ "mở to cho tôi nghe với"!

Con cảm ơn Chúa. Chúa cho con có phương tiện và con cũng biết tải các bài giảng của cha xuống tặng cho

người khác để mọi người được nghe Lời Chúa. Con thấy họ sống tốt hơn rồi đấy cha ạ.

Hôm nay con "tiết lộ bí mật" này cho cha biết nhé. Con đã được hành hương 2 lần tới Balan kính viếng Lòng Chúa Thương Xót rồi. Và con đã trọ ở Nhà Dòng của chị thánh Faustina. Con đã được ơn Chúa ban cho con nhiều lắm cha ạ.

*Anna Nhung
nhungnguyenlourdes12@gmail.com*

3- Cha ơi, hồi chiều con nói chuyện với chị Kha ở Maryland USA, chị ấy có đưa con bị trầm cảm. Nó hơn 30 tuổi rồi, bị bệnh từ năm 2007 tới nay. Chị nghe Cha giảng hay quá nên mua thêm mấy cái máy nghe giảng Lòng Chúa Thương Xót tặng cho người thân.

Có một người anh bà con, ở New York, theo Đạo Phật, có vợ Công giáo. Bây giờ đã hơn 60 tuổi, bị tai biến, đã đi lại được. Cứ mỗi sáng, hai vợ chồng đi bộ tập thể dục, đi có chút xíu anh đã nói mệt không đi nữa. Từ lúc có cái máy nghe giảng Lòng Chúa Thương Xót, anh bỏ túi đem theo vừa đi vừa nghe. Vợ anh nói anh đi quá trời mà không thấy mệt. Chị nói anh đi học giáo lý để theo đạo, và anh đã đồng ý. Tạ ơn Chúa. Chúa thật tuyệt vời.

Cảm tạ Chúa đã cho con cảm nhận Lòng Chúa Thương Xót qua các chứng nhân.

Tới giờ con đi cầu nguyện rồi, chào cha.

*Lan Chi
chi.lan.tran@gmail.com*

4- Con là Kim Vân, ở quận 7, Sài Gòn, đang công tác trong ngành y tế, chăm sóc và điều trị cho bệnh nhân tại một phòng khám HIV.

Đại gia đình ba mẹ con không có đạo, trước đây thờ ông bà, sau khi có tuổi rồi thì hướng về tâm linh nhiều hơn. Riêng có mình con theo đạo. Nhưng trước đây con sống đạo không sốt sắng, bỏ Đạo một thời gian dài gần 15 năm vì lúc đó con lo công việc, lo con cái.. và vì là người đạo mới nên con hiểu biết về Thiên Chúa rất ít.

Tình cờ con được nghe "CD Bài Giảng Nhật Ký Lòng Chúa Thương Xót - tập 5 do một người bạn tặng cho con. Cha giảng rất hay, làm cho con có một trái tim đổi mới, sống bình an trong Chúa và trong tình người. Rồi con bắt đầu lên mạng nghe những bài giảng về Lòng Chúa Thương Xót, giúp con nhìn lại bao năm tháng qua con đã xa rời Chúa. Con đã sống vô ơn với tình yêu Chúa đã trao ban cho con

Bắt đầu tháng 5 này con nghỉ hưu, ở nhà con có thời gian rảnh và được nghe những nhật ký bài giảng của cha về Lòng Chúa Thương Xót.

Cảm ơn cha đã hướng dẫn cho con tìm bài giảng Lòng Chúa Thương Xót trên trang web muoichodoi.info để nghe Lời Chúa mỗi ngày.

Kim Vân
caokimvan@yahoo.com.vn

5- Con là Đông Phụng, ở Đà Lạt. Ba chồng con có xích mích với chị em trong nhà mấy năm rồi không nhìn mặt nhau. Sau khi nghe bài giảng về Lòng Chúa thương Xót, ba con đã tha thứ và đi thăm anh rể.

Bà nội 94 tuổi, và bà ngoại của con 96 tuổi, được nghe máy giảng LTXC của cha đã khỏe mạnh và tỉnh táo đầu óc. Trước đây, 2 bà đã phải đi cấp cứu, tưởng không qua khỏi, nhờ cha và cộng đoàn cầu nguyện nay đã khỏe lắm. Bà nội con còn phụ nấu ăn được nữa...

Những người nhận được máy nghe giảng LTXC, họ rất vui. Nhờ máy nghe giảng, những người già không đọc được chữ, bây giờ lại đọc được Kinh Lòng Thương Xót một ngày 3 lần. Những cụ không nghe rõ, câu được câu mất thì lúc nghe các bài giảng của cha, các cụ cười khi khi...

Chú Tín, em của Đức Cha Minh giáo phận Nha Trang, cũng xin một cái cho mẹ vợ. Mới nghe ngày đầu, bà đã rất thích. Từ đó tới giờ, ngày nào bà cũng nghe từ sáng tới tối.

Có những thanh niên chạy xuống xin máy nghe 500 bài giảng LTXC để về cho người thân họ đang nằm liệt giường.

Bà ngoại con có một máy nghe, nhưng con cũng phải xin lại để cho người khác cần hơn.

Chị của con thường đi vào những vùng sâu vùng xa như ở Lạc Dương, Xuân Trường... để giúp đỡ những người dân tộc nghèo và dạy giáo lý cho họ. Chị cũng xin máy nghe 500 bài giảng của cha để cho những người dân tộc ở đó không biết chữ. Buổi tối, chị tập trung những người dân tộc lại, chỉ cho họ cách đọc kinh và nghe lời Chúa...

Con rất vui khi đem ảnh Chúa, sách kinh và máy nghe giảng đến cho mọi người. Qua đó con mới cảm nhận được rằng mình nên đi thăm viếng những người ốm đau bệnh tật. Vì công việc làm vườn nên bận rộn suốt ngày, nhưng từ lúc có ảnh và sách Lòng Chúa Thương Xót, con và chồng con cố gắng dành thời giờ đi thăm hàng xóm và gọi cho họ. Con thấy thật là vui.

Ngày nào gia đình con cũng nghe "Chia sẻ lời Chúa hằng ngày" của cha trên web muoichodoi.info và CD 20 bài giảng LTXC. Sau khi nghe giảng được 2 tháng, cả gia đình con đã đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót, trước đây chỉ có con và mẹ chồng con đọc thôi.

Các cô bên chồng con nghe bài giảng LTXC đã biết mở lòng ra với mọi người. Có một cô nói: "Cha giảng chắc quá, không bẻ được câu nào!".

Có bà hàng xóm, 89 tuổi, vẫn đi lễ sáng, nói: "Mới nghe tiếng của cha là bà đã mền rồi" và bà ao ước được cha gọi điện thoại cho bà một lần.

Xin Cha cho con thêm ít máy để gửi cho những người bệnh nặng.

Đông Phương
thaotien_tranhoang@yahoo.com

6- Ban Bác Ái Xã Hội-Caritas Bảo Lộc, giáo phận Đà Lạt chúng con đã và tiếp tục nhận được sự quan tâm chia sẻ của cha và cộng đoàn Lòng Thương Xót khi được nhận và chuyển máy nghe giảng, sách, ảnh Lòng Thương Xót đến cho những người đang khao khát Lòng Thương Xót Chúa mà chúng con có cơ hội gặp trên khắp nẻo đường.

Biết được sự khao khát mong mỏi được nghe giảng về Lòng Chúa Thương Xót của nhiều người, chúng con đã trao tặng rải rác ở các vùng Bảo Lộc, Di Linh, Ban Mê Thuột, Phú Lâm, Bình Dương, Bình Thuận... dù mỗi nơi chỉ được một ít máy, nhưng cũng phần nào đem đến giọt nước mát cho những tâm hồn đang gặp nắng hạn khô cằn.

Và giọt nước ấy làm tươi mát tâm hồn anh Đinh Trung Xô (*người đã nhắn tin gọi điện thoại cho cha*) thuộc xã Damb'ri Bảo Lộc. Anh là người ngoại giáo, hoàn cảnh gia đình khó khăn. Sau khi biết anh bị liệt nửa thân dưới 4 năm nay, vết thương xương cùng hoại tử khá nặng, con thường xuyên lui tới, giúp cho anh chút thuốc men, thăm viếng khi anh nằm viện, tặng xe lăn để người thân có thể đưa anh ra hóng chút gió trời mỗi buổi sáng chiều, đặc biệt

tặng cho anh chiếc máy nghe các bài giảng về Lòng Thương Xót Chúa.

Dù cả cuộc đời gần 60 năm chung sống với người Công Giáo, chỉ đến khi nghe giảng về Lòng Thương Xót Chúa, anh mới thực sự cảm nhận được tình yêu của Chúa, biết than thở với Chúa và thấy Chúa luôn đồng hành nâng đỡ trong các cơn đau xé thân xác. Khao khát duy nhất của anh hiện nay là được học giáo lý để gia nhập Hội thánh, làm người con ngoan của Chúa trước khi từ giã cuộc đời. Mấy ngày trước con ghé thăm, tặng ảnh Lòng Chúa Thương Xót, anh đã rung rung nước mắt khi có ảnh Chúa trong nhà.

Xin cha và cộng đoàn cầu nguyện để anh Đinh Trung Xô sớm đạt tâm nguyện.

..... Anh Phaolô Trần Danh Đông, trưởng Caritas giáo xứ Đức Giang có thao thức chuyển đến cha tâm tư của một số bà con tại các vùng: Giáo xứ Phúc Địa, GP Thanh Hóa; bà con dân tộc Bờ Lạch - Di Linh; Tam Bó - Di Linh; Đức Giang - Bảo Lộc, kinh tế 2 - Di Linh. Đây là bà con nơi các vùng sâu, rất ít khi được nghe nói về Lòng Chúa Thương Xót, khi được tặng một vài máy thì họ tập trung để nghe hoặc chuyền tay nhau để cùng được nghe. Chúng con sẵn sàng cộng tác với cha và cộng đoàn bằng cách chuyển thêm số máy, ảnh và sách đến những vùng này.

Chúng con thật vui mừng, khi được cùng cha và cộng đoàn đồng hành trên bước đường đem Chúa đến cho mọi người, loan truyền Lòng Chúa Thương Xót. Nguyện xin Chúa chúc lành, ban nhiều sức khỏe và tinh thần phục vụ hăng say cho cha và các cộng đoàn, để nhiều người được biết Chúa và yêu mến Chúa nhiều hơn..

Têrêsa Vũ thị Tuyết
vutuyetbloc@gmail.com

**Chứng Nhân Lòng Thương Xót*

ÂN HUỆ TỪ TRÁI TIM THƯƠNG XÓT

Con tên là Đặng Thuận, ở ngoài Bắc, thuộc giáo phận Phát Diệm. Vì ở xa, không có điều kiện vào gặp cha và cộng đoàn, con viết thư này xin được làm chứng cho những gì mà Chúa ban cho con.

Khi nghỉ học lớp 10, con đã bắt đầu đi làm, đi trên chính đôi chân của con mà không có Chúa. Hòa mình vào trong xã hội, con thấy mình thật nhỏ bé, bị người ta bắt nạt, thấy âm ức lắm và chỉ muốn cho họ một bài học. Con đã ước mình có tiền và quyền lực ở thế gian này. Con quyết tâm lập một công ty, trở thành ông giám đốc có nhiều tiền để mọi người phải nể sợ mình.

Khoảng 2 năm sau con đã đi vào con đường đó. Con học thiết kế đồ họa. Con không có điều kiện để học ở trung tâm hay một trường nào cả. Con tìm được một người để học nhưng sau này con mới nhận ra họ không thật thà. Con thấy mình bị lừa, con không buồn vì số tiền bỏ ra, nhưng buồn vì con. Mọi người hay nói con thật thà, thật thà đến mức khờ dại. Nhiều lúc con tự hỏi : “Sao mình thật quá vậy? Sao mình ngu quá vậy?” và con muốn sửa cái lỗi ấy của con...

Một thời gian sau, con cũng tìm được việc như mình mong muốn. Con vừa làm vừa học rất hăng say, gần như dồn toàn bộ tâm trí vào đó, không quan tâm nhiều đến gia đình và người khác, đối với Chúa thì càng không.

Đi làm được vài tháng, con lập gia đình. Lúc chúng con thương yêu nhau cũng có nhiều trắc trở. Gia đình con thì chê vợ con người bé, sức yếu không làm được gì. Bao nhiêu lời qua tiếng lại làm con không vững tâm. Chia tay một lần, người con gái đã đau khổ lắm rồi, vậy mà con đã làm người ta tổn thương tới ba lần. Nghĩ lại con thương vợ con quá! Thời gian trôi đi chúng con cũng đã học giáo lý. Nhưng tình yêu chúng con lại bị thử thách, thử thách lòng chung thủy, thử thách sự gian nan khi con mắc bệnh dạ dày, bị viêm niêm mạc mà uống thuốc mãi không khỏi, bệnh tình mỗi lúc một nặng hơn. Con không ăn uống được, người gầy yếu, không có sức. Người nào không biết thì nói con bị nghiện. Gia đình con cũng không khá giả gì, mẹ con bị bệnh thần kinh óm đau quanh năm, lạc tính thì đi lung tung, không thì lại đau dây thần kinh nằm liệt trên giường. Nhưng nhờ ơn Chúa, lời cầu nguyện mà con hay nói với Chúa lúc còn nhỏ đã được Chúa nhận lời: “ Xin Chúa cho mẹ con về già được bớt ốm đau bệnh tật”... Đó là hồng ân thứ nhất mà con mới nhận ra...

Còn gia đình bên ngoại thấy vậy cũng khuyên vợ con chia tay. Chúng con tâm sự với nhau, cũng buồn lắm, đã có ý định chia tay, nhưng vì yêu thương nhau nên không đành...

Một năm sau chúng con làm lễ cưới. Thật buồn cho ngày cưới của chúng con, trước ngày cưới anh rể con bị điện giật chết. Lúc đấy con ở bên chị, chị con khóc lóc kêu lên: “ Xin Chúa đừng đưa chồng con đi. Từ giờ trở đi con không dám bỏ lễ nữa..”

Sau đám tang, chị con cũng phát bệnh tâm thần như mẹ con (*trước khi lấy chồng, chị con cũng bị bệnh rồi, nhưng nhẹ hơn mẹ con*).

Ngày cưới con chẳng có gì nhiều ngoài cái tủ và chiếc giường cũ sơn lại. Cưới xong, chúng con tính trả hết nợ lúc cưới rồi mới sinh em bé. Mọi người mong có cháu, nên chúng con không kế hoạch nữa, nhưng mãi mà không có tin vui. Vài tháng sau đi khám và uống thuốc mới có.

Mới được hơn một tháng thì cái thai muốn sảy và rồi không giữ được. Biết bao sự khó đỡ xuống trên con. Mới cưới được mấy tháng, bố con đi làm ruộng thấy chóng mặt khó thở, đi khám thì phát hiện tế bào ung thư. Bệnh viện Ninh Bình giới thiệu lên Hà Nội để chuẩn đoán cho chính xác nhưng bố con xin điều trị ở dưới này, và họ đã lấy dịch ở phổi mang lên Hà Nội xét nghiệm. Kết quả là ung thư phổi. Vậy là bắt đầu có chuyện khi mà bố con không còn đi làm được nữa.

Trước đây chị lớn con đi nước ngoài, thời gian đầu chị gửi tiền về cho anh rể; sau này gửi tiền cho bố con, và bố con đã dùng số tiền ấy để mua đất xây nhà mà không hỏi ý kiến chị. Khi về nước thì mọi chuyện đã xong, tất cả chỉ còn 5 triệu. Chị con cho nợ nhưng tính bằng vàng. Số tiền lúc đầu có hơn 70 triệu so với giá vàng hiện tại đã hơn 150 triệu rồi. Tính cho đến giờ là đã 8 năm mà vẫn chưa trả được. Con càng nghĩ càng thấy khó khăn khi con cũng bị bệnh, lúc nào cũng uống thuốc, uống nhiều tốn tiền mà con chẳng thấy khỏe lên. Hết Tây y đến Đông y rồi tìm đủ mọi loại lá cây để uống, đỡ thì không thấy đâu lại càng thấy nặng thêm. Và con nghĩ chỉ có tiền thì mới giải quyết được mọi việc. Có tiền vợ con đã không sảy thai, có tiền con có thể đưa bố con đi chữa ở nước ngoài, có tiền con sẽ đỡ vất vả hơn, có tiền con sẽ trả hết nợ.

Từ 1 suy nghĩ là sẽ có 1 công ty, con đã quyết tâm phải có 1 tập đoàn, 1 tập đoàn giàu có trên thế giới này. Con chỉ biết lao vào học nhưng đã quên đi gia đình và người những người thân yêu của con. Con càng học, muốn vươn tới cái vinh quang của thế gian, thì bệnh tình của con ngày càng nặng... Con không theo được nữa, con kiệt sức, nghỉ việc. Con rơi vào trạng thái luẩn quẩn không còn lối thoát. Con tính đủ mọi đường mà không đường nào xong: Tiếp tục đi theo con đường cũ thì không ổn vì sức khỏe và vì lời của vợ con : “Anh mà xa mẹ con em, dù có kiếm được 10 triệu 1 tháng em cũng không thèm tiêu”... Hay là về chăn nuôi? Nhưng tình hình thời tiết thất thường thế này liệu có nuôi được không? Chỉ có Chúa ban ơn thì mới nuôi được. Nhưng lòng tin của con không có, nên cách này cũng không được, mà cách kia cũng không xong... Con rơi vào trạng thái tuyệt vọng và chán nản.

Con thấy không con con đường nào khác là đến với Chúa. Con bắt đầu lấy kinh thánh ra để đọc mong Chúa chỉ đường cho con đi. Con đọc và bắt đầu đọc kinh cầu nguyện. Nhưng cha ơi! Con cầu nguyện không nổi. Vì đã lâu lắm rồi con không lần hạt, ít đọc kinh và đi lễ. Hễ mỗi lần con đọc thì cứ thấy người ngứa ngáy, khó chịu. Cắn móng tay, móng chân ngồi không yên, miệng thì đọc nhưng 1 lúc sau chẳng biết là con đọc gì nữa. Đọc mấy hôm thì thôi không đọc nữa.

Rồi 1 ngày, có cô đi Lòng Chúa Thương Xót trong Sai gòn, cho bố con chiếc đài có các bài giảng của cha. Lúc đầu con cũng không quan tâm lắm nhưng sau con lấy nghe thử xem sao...

Ôi ! Lạy Chúa. Chúa đã cứu con. Ngay bài giảng đầu tiên, Chúa đã chỉ đường cho con: Quay trở lại và đi theo đường lối của Chúa. Con đường con chọn lúc đầu là tiền tài,

danh vọng, muốn người ta tôn vinh mình là người giàu có. Con nhớ Tin mừng có nói : “Người giàu có vào Thiên Đàng còn khó hơn con lạc đà chui qua lỗ kim”. Để trở thành người giàu có như lúc đầu con muốn, chắc chắn con sẽ phải đi vào con đường tội lỗi, thậm chí có thể giết người để bảo vệ và đạt được mục đích. Lạy Chúa! Tạ ơn Chúa đã cứu con khỏi mất linh hồn. Đó là ân huệ thứ 2.

Con cứ nghe, cứ nghe và cứ nghe. Con cảm thấy bình an khi được nghe lời Chúa những điều mà Chúa nói qua tin mừng. Con thấy như Chúa đang biến đổi con. Chúa đến và thêm sức cho con. Con đi lễ, con khóc. Con khóc vì con cảm nhận được tình yêu Chúa dành cho con, đã nhiều năm con bỏ Chúa vậy mà Chúa vẫn thương con. Chúa thương con nên mới ban những sự khó để con nhận ra mà quay trở về với Chúa.

Cha ơi! Vậy là kể từ lúc ấy, lạ lắm: Con đọc kinh cầu nguyện sốt sắng ra, không bị ngứa ngáy khó chịu nữa. Đường như Chúa đã xua đuổi ma quỷ trong con, chúng muốn con không đến với Chúa. Mỗi lần cầu nguyện bằng chuỗi Mâm Côi hay Thương Xót, con cảm nhận được là con đang gần Chúa, ở bên Chúa. Con thấy khỏe và vui khi cầu nguyện xong. Con cũng cầu xin Chúa ban ơn chữa lành cho con. Con uống thuốc dạ dày nhiều năm mà không thấy khỏi. Mỗi lần khó chịu, con chỉ biết nói với Chúa: “ Lạy Chúa! Xin Chúa chữa con”. Tạ ơn Chúa bệnh con đã đỡ đi rất nhiều và con biết Chúa đang chữa con. Đó là ân huệ thứ 3.

Con là con chiên của Chúa đã 24 năm rồi, vậy mà bây giờ con mới thấy thật sự con là người có đạo, mới biết cầu nguyện. Nếu gia đình con cứ phẳng lặng, cứ yên bình thì chắc chắn con sẽ bỏ Chúa, bỏ gia đình để tìm vinh quang thế gian và con sẽ mất linh hồn. Con thấy cuộc đời vui hơn,

những gánh nặng nhẹ nhàng hơn khi có Chúa. Đó là ân huệ thứ 4.

Con cảm nhận bằng trái tim của con. Con tin vào Chúa. Chưa bao giờ con thấy đức tin của con mạnh như lúc này. Con đã thay đổi rất nhiều. Lúc đầu vợ con rất khó chịu khi con nhắc đến hỏa ngục, thiên đàng. Con muốn bỏ ra một chút để làm việc bác ái thì vợ con bảo : “mình còn đang đói bỏ bà đây...” Mỗi lần con nhắc đến Chúa, phải tén thác vào Chúa thì vợ con tỏ ra khó chịu. Con buồn lắm, con cảm thấy con cô độc ở thế gian này. Rồi con vẫn tiếp tục cầu nguyện cho vợ con được hợp nhất với con, hợp ý với con để cầu nguyện. Vì con cần có người nâng đỡ con lúc con yếu. Tạ ơn Chúa đã nhận lời con. Vợ con đã thay đổi như lời cầu nguyện của con. Đó là ân huệ thứ 5.

Con thấy ông bà ngoại ăn cơm xong là xem phim rồi đi ngủ. Con cầu nguyện rằng : “ Ước gì giờ xem tivi đây thành giờ đọc kinh chung của gia đình... Chúa lại nhận lời con, điều đó đã thành hiện thực. Đó là ân huệ thứ 6...

Và ân huệ thứ 7 là vợ chồng con cùng với bà ngoại (mẹ vợ) cầu nguyện cho bố vợ con được ơn quay trở về, vì đã 20 năm, bố vợ con bỏ lễ, bỏ xưng tội. Hết mỗi lần con nhắc đến việc đi lễ là bắt đầu bố con lý luận... nhưng rồi cuối cùng bố con đã thay đổi... Bố vợ con đã bắt đầu cầu nguyện cùng với chúng con, đã đi lễ và xưng tội.

Thưa cha, nếu kể nữa thì nhiều lắm. Xin cha nói lên với cộng đoàn về lời chứng của con.

Đứa con được xót thương
Đặng Thuận dangthuan0607@gmail.com

**Chuyên : “Ngày của Cha” (Father’s day)*

TRÁI TIM TRẦN ĐẦY TIẾNG NÓI

Cha nó là một người câm, cha mắc phải căn bệnh hiểm nghèo từ bé nên để duy trì mạng sống, các bác sỹ đã phải điểm huyết khiến cha không nghe thấy được, không nói được.

Gần 23 năm trôi qua chưa một lần trò chuyện cùng cha, chưa từng nghe lời động viên, an ủi hay thậm chí là trách mắng của cha.

23 năm nay, nó không hề được chứng kiến bất cứ cuộc nói chuyện nào giữa cha và mẹ. Gia đình nó vắng đi tiếng nói của người đàn ông.

Nhưng nó luôn có cha bên cạnh mình suốt 23 năm nay, người cha mà nó vô cùng yêu thương, tôn trọng và tự hào. Nó có một người cha đặc biệt.

Dù nhà nghèo nhưng cha mẹ vẫn cố gắng làm lụng để nuôi chị em nó ăn học nên người. Ngày nhận được giấy báo nhập học, nó vừa mừng vừa lo. Nó muốn chạy đến khoe với cha, rồi được cha xoa đầu khen ngợi, nhưng... nó không thể.

Rồi nó lên Đại học, cha và em nó ra tiễn, mặc dù không nói được, không nghe được nhưng nó biết cha buồn rất nhiều.

Bước lên xe, lòng nó nặng trĩu. Trên chuyến xe ấy, nó đã khóc, nó khóc không phải vì lần đầu nó xa nhà, nó khóc không phải vì nó đã không thể thi tốt hơn, nó khóc vì nó không thể nói một lời nào với cha, nó khóc vì đến bây giờ nó đã ra khỏi vòng tay cha mẹ, nó khóc vì biết ở nơi ấy, trong căn nhà tranh liêu xiêu ấy cha mẹ nó cũng như nó, họ đang khóc vì đứa con ấy đã trưởng thành.

Năm năm nó xa nhà, năm năm Đại học là năm năm nó ao ước được một lần được nghe cha nói mỗi khi gọi điện thoại

về. Nó biết cha ngồi bên nhưng không thể nói chuyện với cha, những lúc như vậy, nó ao ước lắm...

Một ngày nọ, khi đang ở trường, nó nhận được điện thoại của em gái:

- “*Chị...oi...cha...bị tai nạn. Chị về...ngay đi!*”

Em gái nó vừa nói vừa khóc nức nở.

Mặt nó tái đi, vội vàng ba chân bốn cẳng chạy ra đón xe về. Vừa về đến nhà, nó hét lên:

- “*Cha ơi!...Con về rồi này!*”

Nhưng, cảnh tượng nó nhìn thấy trước mắt khiến nó như gục xuống, cha nó nằm im, người ta đã phủ tấm vải trắng lên người cha. Nó gào thét trong vô vọng:

- “*Sao thế này? Ai làm cha con ra nông nỗi này? Cha tỉnh dậy đi, con về thăm cha rồi này, cha đừng bỏ con mà đi như vậy! Cha ơi!.....*”

Tiếng khóc như xé tan nát cõi lòng của bà con đứng đó, ai cũng khóc bởi tiếng gào thét của nó, một khoảng không u ám, nặng nề bao trùm căn phòng.

Ngày thứ hai, nó không thể tin được rằng cha đã rời mẹ con nó mà đi. Nó vào phòng cha, rồi thẩn thờ nằm xuống giường như muốn tìm lại ký ức về người cha tuyệt vời của nó. Bỗng, nó thấy một tờ giấy ở dưới gối.

Con gái yêu của cha!

Bức thư này cha viết cho con lâu lắm rồi nhưng cha nghĩ chưa đến lúc trao cho con. Một ngày nào đó, con đọc được bức thư này, hãy cất giữ nó cẩn thận con nhé!

Cha biết, cảm giác của con khi không được nghe cha nói, không được nghe cha khen. Cha xin lỗi vì không cho con một người cha hoàn hảo.

Con gái yêu của cha!

Cha cũng rất mong được nghe tiếng của mẹ con, của con và em con, cảm giác đó cũng không hề kém con nhường nào cả. Mỗi lần đi làm, nhìn thấy cha con người khác trò chuyện trên đường, cha rất thèm khát, nhưng cha đành bất lực, những lúc như vậy, cha càng căm ghét mình hơn.

Nhưng con à, dù cha là người căm nhưng trái tim cha vẫn luôn tràn đầy tiếng nói, không lúc nào cha ngừng yêu con, yêu gia đình mình. Chỉ cần con được vui, chỉ cần con không ghét cha là cha hạnh phúc lắm rồi.....”

Bức thư còn rất dài, từng nét chữ xiêu vẹo nhưng tràn đầy tình thương của cha khiến lòng nó như thắt lại, mắt nó nhòe đi và không thể đọc tiếp nữa.

Mặc dù thể xác cha không còn nhưng tình thương của cha thì vẫn luôn ở lại bên nó...

LỜI KẾT TẬP SAN THÁNG 5 & 6/2016

- Lạy Mẹ Maria là Từ Mẫu và là Tôn Chủ của con, con xin dâng Mẹ linh hồn và thân xác, cuộc sống và cái chết, cùng tất cả những gì sau đó của con. Con xin phó dâng mọi sự trong tay Mẹ.

Ôi Hiền Mẫu của con, xin Mẹ bảo bọc linh hồn con dưới áo choàng khiết trinh của Mẹ, và ban ơn để con có trái tim, linh hồn và thân xác trắng trong.

Xin hãy dùng sức mạnh của Mẹ mà bảo vệ con khỏi mọi kẻ thù, nhất là những người che đậy ác tâm của họ sau mặt nạ nhân đức.

Ôi Bông Huệ khả ái, Mẹ là tấm gương cho con. Ôi Từ Mẫu của con! (NK, 79)

- Lạy Mẹ Thiên Chúa, linh hồn Mẹ đã chìm ngập trong biển đắng cay; xin nhìn đến và dạy cho đứa con nhỏ của Mẹ chịu đau khổ và yêu mến trong lúc đau khổ.

Xin Mẹ thêm sức mạnh cho linh hồn con khỏi bị tan nát trong nỗi đau này. Lạy Mẹ ân sủng, xin dạy con biết sống nhờ quyền năng Chúa. (NK, 315)

- Ban sáng, trong giờ nguyện gẫm, sự hiện diện của Chúa bao phủ tôi một cách đặc biệt. Tôi nhìn ra sự cao trọng khôn lường và đồng thời chiêm ngưỡng sự tự hạ của Chúa để đến với các thụ tạo. Rồi tôi được nhìn thấy Mẹ Thiên Chúa. Mẹ phán dạy tôi:

“Linh hồn nào trung thành vâng theo những soi động của ơn thánh Thiên Chúa sẽ làm đẹp lòng Người biết bao!

Mẹ đã ban Đấng Cứu Độ cho thế giới; phần con, con phải nói cho thế giới biết về Lòng Thương Xót bao la của Người, và chuẩn bị cho thế giới tiếp đón Người đến lần thứ hai. Người không đến trong tư cách Đấng Cứu Thế nhân lành, nhưng trong tư cách một Thâm Phán Chí Công.

Ôi khủng khiếp thay ngày ấy! Ngày đã được xác định là ngày của phép công thẳng, ngày của con nghĩa nô Thiên Chúa. Các thiên thần còn phải run giùng trước ngày ấy.

Con hãy nói cho các linh hồn biết về lòng nhân lành vô biên của Chúa trong khi vẫn còn thời giờ ban phát Lòng Thương Xót. Nếu lúc này con im tiếng, con sẽ phải trả lễ với vô số linh hồn trong ngày kinh hoàng ấy.

Con đừng sợ hãi gì. Hãy trung thành cho đến cùng. Mẹ cảm thông với con. (NK, 635)

- Trong giờ kinh chiều hôm nay, một nỗi đau đớn khác thường xuyên thấu linh hồn tôi. Tôi thấy công cuộc này vượt quá sức lực của tôi trong mọi phương diện. Tôi chỉ là một đứa trẻ nhỏ dại trước tầm mức lớn lao của công cuộc, và chỉ vì lệnh truyền minh nhiên của Chúa mà tôi phải bắt tay thi hành. Đàng khác, thậm chí những ân sủng trọng đại cũng là một gánh nặng đối với tôi, và tôi hầu như không thể kham nổi.

Tôi nhìn thấy sự ngờ vực và hoài nghi đủ loại của các bề trên, và thái độ kính sợ của các ngài đối với tôi nữa.

Lạy Chúa Giêsu của con, con thấy ngay cả những ân sủng trọng đại dường ấy mà cũng có thể trở thành một căn cứ đau khổ. Tuy nhiên, đúng vậy; không những chúng có thể, mà phải, trở thành một căn cứ đau khổ, như một dấu hiệu hành động của Thiên Chúa.

Con hiểu sâu xa rằng nếu chính Chúa không củng cố linh hồn con trong những thử thách đủ loại này, linh hồn con không thể làm chủ được hoàn cảnh. Như vậy, Chúa chính là khiên thuẫn của con.

Trong khi tiếp tục giờ kinh Chiều, tôi suy gẫm về sự hòa lẫn giữa đau khổ và ân sủng, tôi được nghe lời Đức Mẹ:

"Con gái của Mẹ, con hãy biết rằng mặc dù Mẹ đã được nâng lên phẩm tước là Mẹ Thiên Chúa, nhưng bảy lưỡi gươm đau khổ đã xuyên thấu Trái Tim Mẹ. Con đừng làm gì để tự vệ; con hãy chịu đựng mọi sự với lòng khiêm nhượng; chính Thiên Chúa sẽ bảo vệ con." (NK, 786)

- Lạy Chúa Giêsu rất ngọt ngào, Đấng đã đoái thương ban cho một kẻ khốn cùng như con được hiểu biết về Lòng Thương Xót vô tận của Chúa.

Ôi Chúa Giêsu rất dịu dàng, Đấng đã yêu thương truyền dạy con hãy nói cho cả thế giới về Lòng Thương Xót khôn dò của Chúa, hôm nay con nhận lãnh trong đôi tay mình hai luồng sáng chiếu giải từ Trái Tim từ ái Chúa; đó là Máu và Nước; rồi rảy cho khắp hoàn cầu để mọi linh hồn đều được lãnh nhận lượng thương xót Chúa, và sau khi đã lãnh nhận, thì cùng tôn vinh lòng thương yêu ấy cho đến muôn đời.

Lạy Chúa Giêsu rất dịu hiền, Đấng với lòng nhân ái vô biên đã đoái thương liên kết trái tim đốn hèn của con với Trái Tim đầy lân tuất của Chúa. Cùng với Trái Tim Chúa, con sẽ tôn vinh Thiên Chúa, Hiền Phụ của chúng ta, như chưa từng có linh hồn nào đã từng tôn vinh Người trước kia. (NK, 836)

- Hôm nay là đại lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu. Trong giờ thánh lễ, tôi được hiểu biết về Trái Tim Người. Bản chất ngọt lửa tình ái Người hằng rạo rức yêu thương chúng ta, và Người chính là một đại dương đầy nhân từ lân tuất. Sau đó, tôi nghe được lời này:

"Hỡi tông đồ Lòng Thương Xót Chúa của Cha, con hãy công bố cho toàn thế giới biết về Lòng Thương Xót khôn dò của Cha. Đừng chán ngại trước những khó khăn con phải đương đầu khi rao truyền tình thương của Cha. Những khó khăn này tuy làm con đau khổ, nhưng hết sức cần thiết cho việc nên thánh của con, và là bằng chứng cho thấy công cuộc này là của Cha.

Ái nữ của cha ơi, con hãy tỉ mỉ ghi lại từng câu Cha dạy cho con về lòng nhân lành của Cha, bởi vì nhờ đó rất nhiều linh hồn sẽ được hưởng nhờ lợi ích." (NK, 1142)

